

Van: Mevrouw. E. van B
Verzonden: woensdag 3 juni 2009 20:47
Aan: dkleenp@klikSAFE.nl
Onderwerp: vraagje

Geachte mijnheer Kleen,

Onverwachts werd ik vanmorgen getipt, waardoor ik op uw site belande. Ik heb vanmiddag wat rondgekeken en wat brieven gelezen. Ik wil graag 1 ding van u weten, kerkt u nog, of bent u een thuislezer? Dit vraag ik niet als een strikvraag, maar 'k wil graag eerst eens weten wie u wel bent. Als het bij u goed ligt zal u vast begrijpen dat je bang bent om iemand te vertrouwen. Uw woorden voelen dubbel aan. Aan de ene kant val ik u gevoelsmatig bij, maar aan de andere kant ben ik huiverig voor gewichtdoenerij. Sorry, dat ik lomp schrijf, maar ik wil eerlijk zijn. Ik wil graag eerst wat meer van u weten, voordat ik open wil staan voor onderwijs. Daarom stel ik u de vraag of u zelf nog Zegen mag genieten in Gods huis. Of meent u dat God Zich heeft teruggetrokken uit de (Oud) Ger Gem (in Ned)? U schrijft dat u een roeping hebt. Waarom geen roeping tot predikant? Is dit omdat u voelt dat u geen predikantsroeping hebt, of meent u dat God geen predikanten meer nodig heeft? Zomaar wat vraagjes.

U mag van mij weten dat ik met liefde kerk bij de Ger Gem in Ned (leesdienst). Dan weet u uit welke hoek ik reageer. Nogmaals het is niet om dwars te liggen, maar ik vraag mij af of God van u afweet, ja zo nee. Dit is voor mij een tere hartsvraag. Want het onderwerp van uw site is voor mij een teer punt waar ik al jaren mee loop.

Ik hoop dat u deze vragen eerlijk wil beantwoorden.
Misschien heb ik een beter beeld van u na uw beantwoording.

Met vriendelijke groet,

Mevrouw. E. van B

Van: D Kleen [mailto:dkleenp@klikSAFE.nl]
Verzonden: woensdag 3 juni 2009 23:34
Aan: Mevrouw. E. van B
Onderwerp: Re : vraagje

Geachte Mevrouw. E. van B,

Bedankt voor uw berichtje en uw vragen, ik zal eerst proberen iets te vertellen over mezelf. Ik ben nu ong. 20 getrouwd, heb vijf kinderen. Ik ben geboren in 1967 t te Katwijk aan/zee. Ik ben voor gedurende 6 jaar in het slagersvak werkzaam geweest, heb al m'n papieren gehaald, daarna heb voor ong. 20 jaar een exportbedrijf in de bloemenhandel gehad op Frankrijk. Nu heb ik in een wonderlijke weg alles kunnen verkopen, en wat de toekomst verder brenge moge weet ik niet. Eén ding weet ik, dat ik hier niet meer mee verder kon. Ik werd in alles afgebroken. Ik loop en zucht inderdaad wel met een roeping van evangelist. Maar dit kan natuurlijk ook predikant zijn, of een schrijvende evangelist. Titus en Timotheus waren ook evangelisten, dewelke ook hulppredikers van Paulus waren. Wanneer, hoe en waar weet ik niet. Voor (bijna) iedereen is plaats, behalve voor diegenen die het heilige Rechts Gods trachten te leren, te preken en te verdedigen. Mozes was bereidt om te

gaan, maar moest eerst 40 jaar de schapen hoeden. Na die 40 jaar wilde hij niet meer, en toen was hij (pas) bruikbaar in Gods handen. Nogmaals, wat mijn weg zal wezen weet ik niet. Wanneer ik het zou weten, kon God niet meer uithelpen en immers geen wonder meer doen. Op kerkelijk gebied ben ik m'n hele leven al een zoekende zwerver, en heb gezien dat 's Heeren tempel bijna nergens meer is. Gods recht en de kroonrechten van Christus zijn middels velerlei prediking op de straten geworpen. Ik voel me het meeste thuis in Gods Woord, met name de brieven, maar ook in de Reformatoren en die enkele oudvader die op m'n website staan. Geen reclame, hoor! Momenteel lees ik thuis. Ik heb zeer lang in de leer gedwaald, totdat God me het liet zien. Hierdoor heb ik werkelijk gedurende een half jaar bijna mijn werk niet naar behoren kunnen doen. Ik had het zelf van God geleerd, maar om de zaken theologisch zuiver en Bijbels te verwoorden en te verklaren, met name vanuit de zendbrieven, dat is nog eens wat anders. Hoevelen kunnen deze zaken niet gescheiden houden. Een ziel kan werkelijk waarachtig van God door God bekeerd zijn, verzoend en opgelost zijn in Christus, maar ondanks dat alles nog wel ontzaggelijk dwalen in de uitleg van de heilsleer. Hier heb ik wel veel artikelen over geschreven. Velen komen met oudvaders, maar weten eigenlijk niet meer wat er in het woord staat, en eigenlijk ook niet meer wat de nije leer der Reformatie inhield. De leer van de rechtvaardiging van de goddeloze (Rom. 4:5, Rom. 5:6) is heden ten dage de leer van de alrede wedergeborene geworden. *"Hij is gekomen om te zoeken en zaligen dat alrede wedergeboren is"* – is kort saamgevat de inhoud van de prediking van onze dagen. Een mens hoeft niet meer verloren te gaan. Heel Gods Woord leert ons dat achter de (kruis-)dood pas het leven in Hem ligt. Maar hoevelen menen het leven alrede te bezitten vanwege dat ze een weinig overtuigd zijn geworden van hun zonden, en daardoor hun zonden voor God zijn gaan bewenen. Alle overtuigingen zijn afkomstig uit de wet, en de wet is niet uit het geloof, en de wet is ook niet machtig om de zondaar levend te maken, lees Galaten 3 eens een paar keer aandachtig door. Tussen de geestelijke bediening van Gods heilige Wet en het Evangelie, ligt Gods heilige Recht verborgen. Gedenk ook aan het teken van Jona den profeet. De zee was pas stil van haar verbolgenheid, toen Jona in de golven was opgeslokt in de buik van die door God beschikte Vis.

Verder op geestelijk gebied iets over mezelf :

Op mijn 22^e levensjaar kreeg ik in beginsel de schuld thuis, sterven werd God ontmoeten, hete tranen waren mijn deel. Hier begon de H. Geest een heilige twist met mij. Ik werd vanuit woorden van Psalm 116 overtuigd dat ik een hater Gods en mijn naaste was. "Heere, wees mij zondaar genadig! Heere, bekeer me! Heere, vergeef me", was het enige wat ik kon bidden. Echter vanuit een houdbare nood. Hier werd mij de innerlijke rust opgezegd, daar ik gedurende 15 jaren werd voortgedreven door die doden en die bloedwreker, Num. 35. Gods heilige en onfeilbare Wet, dewelke een volkomen betaling kwam te eisen.

Ik trachtte mezelf een weinig te reformeren, maar het werd maar niet beter. Ik kon niet meer zoals voorheen. Ik kreeg weleens een ondersteunende troost vanuit de Psalmen, hetgeen me zeer deed wenen, opdat ik in de wanhoop niet zou omkomen. Maar deze beloften kwamen me echter (nog) niet toe, want zij waren slechts ja en amen in Christus Jezus, Dewelke ik niet kende. Na 10 jaar droogde m'n tranen en m'n gebedjes op, en kwam er van alle kanten deze woorden tot me: *"De beloften Gods zijn slechts ja en amen in Christus."* Ontzaggelijk, wat dit voor mij betekende. Ik dacht al aardig een eindje op weg te zijn, maar had echter nog niets. Dit kwam ook doordat ik meestentijds verkeerd gebakerd ben geworden. Hoevelen hadden mij alrede de handen opgelegd, en alrede ingezegend vanwege m'n wenen voor God etc. Maar toen ik geveld werd met deze woorden, verloor ik m'n hemelijke bekering voor God, en werd naar gelang al onbekeerder, want ik kende Christus niet, en de beloften en de vertroosting die ik vanuit de Psalmen weleens tot me nam, had ik klaarblijkelijk gestolen. Ik kwam daar openbaar als een dief van het brood der

kinderen. Och mevrouw, wat brachten deze woorden mij bij vernieuwing in de nood, schreeuwende: “Heere, als mezelf dan bedrogen heb en nog niet bekeerd ben, wilt Ge me dan alsnog bekeren?” Ik kon niet meer stoppen, en lag daar maar te kermen op m’n knietjes. Totdat m’n vrouw me riep voor het eten, en ik wenende en innerlijk schreeuwende tot God toen aan tafel zat: “Heere, zou het nog kunnen voor zo één als ik ben?”

Aan het einde van de maaltijd ging toen mijn dochttertje een stukje lezen wat ze zelf had uitgezocht, en kwam toen bij deze woorden:

“Want de Zoon der mensen is gekomen om te zoeken wat verloren was.”

Deze woorden deden me innerlijk wenen voor God, want het deed kracht. Maar het gaf (nog) geen oplossing. Dat was dus na ong. tien jaar, toen ik deze ontsluiting kreeg vanuit het Woord. Welke een liefelijke heenwijzing naar Hem was dat. Nu mocht ik het net aan de andere zijde werpen, om Daar te vinden. Ik kreeg een betrekking op Hem, maar kon niet bij Hem komen. Waarom niet? Christus kan geen bruid trouwen die nog getrouwd is met haar eerste man, Rom. 7:1-6. De oorzaak en de reden van mijn doodstaat moest nog worden weggenomen worden, wilde ik ooit door het geloof gemeenschap met Hem kunnen krijgen. Maar ik wist niet hoe daar te komen, totdat de Vader mij tot Zijn gemeenschap ging trekken, en dat in een weg van recht, Jes. 1 : 27.

Daar werd ik toen in mijn volkomen ellende voor God gesteld, en kwam God Zijn Beeld in mij op te eisen. Dat was op een zondagmorgen in Januari, ik was toen 37 jaar. Daar werd het in mijn ziel een onhoudbare nood voor God, want daar bracht God mij ten gerichte en eiste Hij Zijn heilige recht, en kwam daar een ontzaggeijk berouw over mijn bedreven kwaad zoals ik nog nimmer voorheen kende. De Wet verdoemde en vervloekte mij ten dode, en de trekkende liefde des Vaders deed mij wenen en smeken. Hierin was de trekkende liefde des Vaders sterker dan de vloekis der Wet ten dode. En door deze trekkende liefde werd verwaardigd om voor en onder God verloren te gaan. Met een laatste noodschreeuw om redding verloor ik toen mijn leven voor God niets meer hebbende tot betaling, ging met Jona overboord, en viel in de golven van Zijn toorn en gramschap over mijn bedreven zonden. U doen is rein, uw vonnis gans rechtvaardig, leefde ik daar toen innerlijk in. Maar dat verloren gaan liet God niet toe, want toen werd daar een Vis gestuurd tot redding, Die in mijn plaats ging staan, zeggende: ***“Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.”*** En wie zou ooit de liefde van aanbidding in mijn ziel uit kunnen schilderen die er toen in mijn ziel was tot Hem. Maar wat kreeg ik toen ook een evangelisch berouw in te leven, want toen waren het de Joden niet meer die Hem hadden gekruisigd, maar dat was ik... (Zach. 12:10)

Wat heb ik toen geweend, een mens zou zich doodwenen voor God. Onder die liefdesuitlating van het Evangelie van Hem, zou een mens sterven, indien God hem niet een weinig kwam te ondersteunen. Daar stond ik in Hem, in Zijn volbrachte werk, volkomen blank en rein voor God. Vrede met God! Daar was de toorn geblust en de zee van Gods gramschap gestild, en lag ik in volkomen verwondering, opgelost in Zijn Liefde, in de buik die Vis. En mocht ik met Hem opstaan uit de doden tot een vernieuwd leven uit Hem en door Hem, Gal. 2:19-20. Weg wereld, weg schatten, gij kunt niet bevatten, hoe rijk of ik ben. Alles verloren, maar ben in Christus verkoren, Wiens eigen ik ben. Deze zielsverlossing heb tot tweemaal bij God vandaan bevestigd gekregen. Licht over licht moet een ziel krijgen om het wonder van deze zaken dieper te mogen verstaan en te bevatten, anders zou hij het vanwege het grote wonder nooit durven geloven, ondanks dat die ziel door dat zaligmakende geloof middels de onwederstandelijke werking des H. Geestes, in Hem is ingelijfd. Maar als God Zelf er bij vernieuwing weer in meekomt en in overkomt dan móet de ziel het geloven. *“Mijn Heere, en mijn God!”*

Langs deze weg heb ik getracht om u een weinig rekenschap te geven van de levende hoop tot zaligheid, die in mij geboren is geworden. Niet uit zelfverheffing, maar u vroeg erom, Gode drie-enig alleen alle eer. Want, het was de Vader Die me

trok, de Zoon Die tussentrad, en de H. Geest Die het toepaste en in mijn arme verloren ziel heeft uitgewerkt. *“Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek, Rom. 1:16.”*

Hartelijke groet,

D.J. Kleen

Van: Mw. E. Van B

Verzonden: donderdag 4 juni 2009 12:35

Aan: 'D Kleen'

Onderwerp: RE: vraagje

Geachte mijnheer Kleen,

Mijn dank voor uw reactie.

Uw antwoord kwam overeen met mijn gevoel die ik over u had bij het lezen van uw site. Gisteren werd ik erg geslingerd. Ik wilde zo graag proeven *wie* u werkelijk was. Weten over Gods doortrekkend Werk.

Ik wil het kort houden, want wie ben ik om mijn gevoel te vertolken.

Toch wil ik graag een reactie geven. Geloof mij, uit een eerlijk gevoel naar u toe.

Dus niet uit vijandschap. Ik hoop in alle eenvoudigheid te verwoorden hoe alles bij mij overkomt. Taalkundig of theologisch kunnen er fouten insluipen.

Theologisch onderlegd ben ik niet, ik wil schrijven wat de Heere mij Zelf heeft geleerd.

Mijnheer Kleen, ik stond gisteren te schudden op mijn grondvesten.

Ik las verschillende stukken en brieven op uw site met verbazing.

Termen als Geopenbaarde Christus, bedekte schuld, onverzoende schuld,

Rechtvaardigmaking etc. zijn stukken waar ik jaren lang al zo graag onderwijs over wil hebben.

Twintig jaar terug op mijn 19^e jaar kreeg ik op zijn onverwachts, en nooit naar God gevraagd met een Heilig God te maken. Ik was totaal onwetend en onkundig.

Wel kerkelijk opgevoed, maar op godsdienstig terrein was ik een leeg vat, waar geen dogma's in waren blijven hangen. Ik wist niets van Gods Ware Werk, want dit had mij nooit geïnteresseerd. Misschien niet te begrijpen, maar God weet dat ik hier de waarheid schrijf. Mijn plan was om de wereld in te gaan en de godsdienst de rug toe te keren. (ook in uitvoering gebracht) God had echter een ander plan...

Dit even kort om toe te lichten wie ik ben.

Ik heb toen bijna een jaar gedwaald van de ene naar de andere kerk.

Van evangelisch, hervormd gekrookte riet, ger-gem synodaal etc.

Heb ik zelf keuzes gemaakt?

Nee, God sloeg mij telkens weg uit bepaalde kerkelijke richtingen.

Totaal onkundig, totaal onwetend wat de Ware leer was, ben ik op mijn gevoel afgegaan. Omdat ik voelde dat ik Onderwijs van God Zelf hierover kreeg.

Ik kon mij nergens thuis voelen omdat ik hun taal niet verstond.

De Heere had mij nl. wat anders geleerd. Dat het vrije Genade was, een éénzijdig Gods Werk. Dat we vijanden zijn ipv vrienden.

En dit hoorde ik nergens, hoewel ik telkens hoopte dat ik bij de ware leer terecht was gekomen. Dus niet mijn eigen menselijke gevoel, maar omdat ik steeds achteraf zag dat de Heere Zelf leidde. Door deze voorgeschiedenis, ben ik gevormd. Mijn wantrouwen is daardoor sterk ontwikkeld. Omdat ik ervaren heb wat van dwalingen er kunnen zijn. Maar ook omdat ik weet dat we als mens geneigd zijn om zelf te dwalen. Ik haal mijn kennis niet uit boeken, want dat is als zand dat door mijn vingers glijdt. Wat ik weet, is wat ik *zelf* heb mogen ondervinden. Daarom komt mijn reactie aan u misschien wat stuntelig over.

Mijnheer Kleen, ik las u stukken en toen kwam de vraag in mij op: Krijgt deze man Onderwijs van Boven? Of is het een man die misschien wel kennis heeft aan de Zaak, maar dwalend is zonder Onderwijs, terechtwijzingen etc. Uw toon kwam en komt mij hoogdravend over. Ik schrijf dit omdat ik bepaalde puntjes herken in mijzelf. Als de Heere wat verder van ons afstaat, kunnen we hoogmoedig worden op de ontvangen Genade. Op het Onderwijs wat je hebt mogen genieten. Dat ervaren we niet zo, maar laat de Heere hier licht over schijnen, kruip je van schaamte weg. Ik proef bij u zo weinig ootmoed...

Ik stelde u deze vragen expres, en uw reactie was wat ik verwachtte. Mijnheer Kleen, U gaf toe dat u thuislezer was wat ik al vermoedde. De Heere heeft mij echter Onderwijs, Troost én Vermaningen gegeven onder de predikingen in Gods huis. Ik weet hoe de Heere mij dwalend terug gebracht heeft in de Ger Gem in Ned. Zelfs onder leesdiensten, want als mens zat ik daar niet op te wachten. Ik wilde liever een predikant horen. Ik meende dat ik daar alleen Onderwijs van kon krijgen. Maar God liet mij zien dat Hij **Zelf** Onderwijs gaf. Onder leesdiensten, maar ook bij Gods waar geroepen knechten. Ik kerk door de weeks graag bij verschillende predikanten van de Oud Ger Gem/ Ger Gem in Ned/ en een enkele Synodaal.

Jaren geleden heb ik een doordeweekse dienst bijgewoond onder Ds. NN (Ger-Gem in Ned). Dit was in Augustus 2003 te Harderwijk. Ds. J. Roos verklaarde daar op een Wonderlijke wijze wat er die avond in mijn ziel leefde. En toen ik terugreed **beleefde ik** Jes.66 :10t/m 13

Verblijdt u met Jeruzalem, en verheugt u over haar, al haar liefhebbers! Weest vrolijk over haar met vreugde, gij allen, die over haar zijt treurig geweest!
Opdat gij moogt zuigen, en verzadigd worden van de borsten harer vertroosting;
opdat gij moogt uitzuigen, en u verlusten met den glans harer heerlijkheid.
Want alzo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal den vrede over haar uitstrekken als een rivier,
en de heerlijkheid der heidenen als een overlopende beek; dan zult gijlieden zuigen;
gij zult op de zijden gedragen worden, en op de knieën zeer vriendelijk getroeteld worden. Als een, dien zijn moeder troost, alzo zal Ik u troosten; ja, gij zult te Jeruzalem getroost worden.

Het is niet te verwoorden, maar ik was vol VERWONDERING.
Een moment om nooit meer te vergeten.

Nog 1 keer ben ik in het bijzonder bepaald dat de Heere Onderwijs wil geven in de kerk. Ik lag geheel overhoop met God en mijzelf. Ik meende dat ik totaal alleen stond. En door mijn onstuimig en eigenwillig karakter, bewandelde ik een weg die ik meende dat goed was. Zondags ging ik onze eigen kerk (Ger. Gem. in Ned in de plaats mijner inwoning – leesdienst) voorbij en ging zondags naar de prediking van Ds J. Roos. Ik had lak wat een ander zei of dacht. Ik hunkerde naar onderwijs, en meende dat het mijn goed recht was om zelf keuzes te maken waar ik kerkte.

De Heere kwam mij daar Zelf echter in tegen. Ik kreeg Onderwijs, een bestraffing en een vertroosting. Dit was in de Zomer van 2000.

Jes.56: 1 t/m 7

Alzo zegt de HEERE: Bewaart het recht, en doet gerechtigheid; want Mijn heil is nabij om te komen, en Mijn gerechtigheid om geopenbaard te worden.

Welgelukzalig is de mens, die zulks doet, en des mensen kind, dat daaraan vasthoudt; die den sabbat houdt, zodat gij dien niet ontheiligt, en die zijn hand bewaart van enig kwaad te doen. En de vreemde, die zich tot den HEERE gevoegd heeft, spreke niet, zeggende: De HEERE heeft mij gans en al van Zijn volk gescheiden; en de gesneden zegge niet: Ziet, ik ben een dorre boom.

Want alzo zegt de HEERE van de gesnedenen, die Mijn sabbatten houden, en verkiezen hetgeen, waartoe Ik lust heb, en vasthouden aan Mijn verbond; Ik zal hen ook in Mijn huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam geven, beter dan der zonen en dan der dochteren; een eeuwigen naam zal Ik een ieder van hen geven, die niet uitgeroeid zal worden. En de vreemden, die zich tot den HEERE voegen, om Hem te dienen, en om den Naam des HEEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn; al wie den sabbat houdt, dat hij dien niet ontheilige, en die aan Mijn verbond vasthouden; Die zal Ik ook brengen tot Mijn heiligen berg, en Ik zal hen verheugen in Mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen aangenaam wezen op Mijn altaar; want Mijn huis zal een bedehuis genoemd worden voor alle volken. De Heere HEERE, Die de verdrevenen van Israël vergadert, spreekt: Ik zal tot hem nog meer vergaderen, nevens hen, die tot hem vergaderd zijn.

Ik werd teruggewezen naar de plaats mijner inwoning alwaar ik lid was. En de Heere is een Waarmaker van Zijn Woord. Want in de jaren daarop zijn er onvergetelijke ogenblikken geweest in Gods huis in de plaats van mijn inwoning. Mijn verhaal komt vast niet over zoals ik het bedoel. Maar ik probeer alleen maar te zeggen dat de Heere mij Zelf heeft onderwezen dat de Heere nog werkt door middel van leesdiensten en de levende prediking door zijn dienstknechten.

Het volgende punt is : dat mijn beleving is dat ik altijd maar weer afgebroken moet worden. Ik oordeel ook gauw. Vol argwaan bekijk ik nieuwe kandidaten of studenten. Ben zo bang dat ze niet zuiver zijn. Dat ze geen geopenbaarde Christus, Rechtvaardigmaking etc. prediken. En mijn angst is gegrond, want Ware knechten zijn er weinig. Toch ook hierin ben ik bestraft. Ik wantrouwde ook iemand. Vond het een opgezegd lesje, ik had er niet zo veel mee. Maar veel later toen ik door de Heere ergens over Onderwezen werd kwam dit óók naar boven. Ik ervaaarde dat ik te vlug geoordeeld had uit.... hoogmoed.

Mijn leven is niets anders dan dat ik steeds gekortwiekt moet worden, steeds maar weer afdwaalt. En dat proef ik niet uit uw site.

Begrijp mij aub goed, ik zie mijzelf in bepaalde dingen in u terug.

Daarom durf ik het u te schrijven. Ik mis echter op dit moment de ootmoed bij u...

Ook ik sta naar grote dingen (geestelijk terrein), maar ik heb geleerd dat ik stinkende ben van eigenliefde, hoogmoed. Het is maar zelden dat ik onder God mag komen. En als dat gebeurt dan ga je zwijgen. Dan hoeft een ander geen lesje, maar dan ben je zelf zo fout. Ik verberg gewoonlijk mijn gevoelens. Een enkele weet van mijn innerlijk. Gaat het over Geestelijke zaken klap ik meestal dicht.

Het is voor mij vaak onmogelijk om mijzelf ergens voor uit te geven, omdat er zoveel tegenop komt. Toch weet ik wat er in mijn leven heeft plaatsgevonden.

Ik ben eenzaam op deze weg, omdat ik weinige ken en hoor waar ik hetzelfde bemerk wat ik zelf heb ervaren. Dat het nl. een afgesneden zaak moet worden. Maar ik ervaar mijn onkunde en mijn onwetendheid zo intens dat ik mij verwonder over uw vrijmoedigheid. Ik ben zo bang dat u te weinig klappen van Boven hebt gekregen. Klappen van Boven zijn niet erg, zij zijn profijtelijk!

En bij Hemels licht zijn ze liefelijk!!!!

Dan roep je uit: "Het is goed Heere, geeft U maar meer ontdekking!"

Laat maar meer licht zien in mijn vuil en vijandig hart. Dat is zeer pijnlijk, maar later als je bemerk dat het God Zelf is, zou je niets anders willen.

Wij van de troon, en God erop!

Mijnheer Kleen, ik hoop dat u mijn intentie begrijpt. Het is werkelijk niet uit vijandschap geschreven, maar ik hoop dat de Heere het wil gebruiken om u méér te leren. Ik kan geen onderwijs geven, want deze heb ik zelf nodig. Ik weet niets meer dan wat de Heere mij Zelf heeft geleerd. En dat geeft mij toch de vrijmoedigheid om u te mailen, omdat ik mijn eigen fouten zie in uw site. Ik kan het niet laten om u te vragen of dit de rechte weg is wat de Heere wil. Uw site komt bij mensen die geen kennis aan God hebben **verwarrend** over. Het kan zelfs mensen **aftrekken van de kerk en de Waarheid**. Het **respect voor Gods diensknechten wordt ondermijnd**. Want weinige hebben een onderscheiden kennis. Laat staan dat ze Onderwijs van Boven hebben ontvangen. Open brieven aan ambtsdragers op internet zetten past niet. Want juist Gods vijanden hebben daar blijdschap over.

Stel dat inderdaad Gods Volk in bepaalde zaken dwaalt dan behoren wij in liefde te onderwijzen, man op man. En niet publiekelijk. Ik ben blij dat ik bepaalde brieven heb mogen lezen op uw site, maar niet iedereen kan dit verdragen.

Ik hoop dat u mij begrijpt.

Gisteren wilde ik alles graag lezen, uit begeerte om meer onderwijs te krijgen.

Ik was perplex over zoveel kennis. Vanochtend, na uw mail, is mijn gevoel:

Laat maar, ik wil door God Zelf geleerd worden. Dan kan ik mij ook niet bedriegen.

En dan kan ik ook nooit verder spreken dan dat God mij Zelf geleerd heeft.

Ik had iemand gisteren gemaïld om ook eens op uw site te gaan kijken.

En met de vraag, wat denk jij hier nou van? Zijn antwoord heb ik nog niet ontvangen, en eerlijk gezegd is dat voor mij ook niet meer zo noodzakelijk.

Ik werp mij op de Heere. "Heere, indien er een schadelijke weg is, wil U die mij dan bekendmaken."

Nog 1 puntje: U schrijft over uw verloren gaan, en ik meen als ik mij niet vergis dat u schrijft dat u daar gelijk een Rechtvaardigmaking heb leren kennen. In Christus, dus in feite alle stukken tegelijk. Tenminste zo proef ik het uit uw woorden.

Weet u dat zeker? Bij het punt "Verloren gaan, maar door God niet toegestaan" heb je toch nog bijna geen kennis aan Christus?

Totaal verloren te moeten gaan, maar door Gods vrije verkiezing niet toegestaan, met schroom zeg ik dat ik dat heb mogen ervaren (op mijn 33ste, 6 jaar geleden), maar ik ervaar mijn te kort aan Christuskennis. Christus is zo verborgen.

En meerdere openbaring van Hem, kan alleen als we meerdere ontdekking aan ons zelf krijgen. Daar hebben we ons hele leven voor nodig. Dat is mijn beleving.

Hoe meer Onderwijs, hoe kleiner christen je wordt. Zouden we niet voorzichtig moeten wezen om geen opgeblazen bekeerde mensen te worden?

Want dan is de Rechtvaardigmaking onze grond. I.p.v. God Zelf...

Klein in jezelf is een bodem waar God wat mee kan doen.

En dat zijn geen werken van onszelf, want krijgen we lucht, dan gaan we stijgen.

Wel ben ik het met u eens, dat alles voor de Rechtvaardigmaking geen rustgrond is, maar ik geloof dat ná de Rechtvaardigmaking ook geen rustgrond mag zijn.
Het ga u goed.

PS: Ik heb zelf ook een bezinningshyves opgestart in sept 2008.

Mijn intentie was bij de start goed. Heilig verontwaardigd ontdekte ik vorig jaar dat refo-jongeren zich uitleefde op Hyves. Omdat ik tegen muren van onwil opliep bij de Reform. scholen (zij wilde zich distantiëren van Hyves ondanks dat hun scholieren God lasterde onder de naam van de school) heb ik zelf een bezinningsHyves gestart.
www.laatzienwiegebent.hyves.nl

Ondanks dat mijn boodschap bij velen is overgekomen, heb ik een bijmaak. Ik bemerkte al gauw dat het snel om mijn eigen eer gaat ipv dat ik de Boodschap wil neerleggen bij ongelovige en refo-jongeren. Ik ben op Hyves afgeslacht, bedreigd... Bij andere werd ik populair door wat ik had bereikt. En dat is juist genoeg om te stijgen, vat u? Dan heeft Gods Eer en Naam niet meer de eerste plaats, maar dan doen we alles voor eigen eer. Herkent u dat? Vanuit deze Hyveservaring keek ik gisteren naar uw site. Alleen ik voelde niet dat u daar momenteel last van had. En dat verwonderde mij...

Met vriendelijke groet,
Mevrouw E. van B

Van: D Kleen [mailto:dkleenp@kliksafe.nl]

Verzonden: donderdag 4 juni 2009 19:04

Aan: Mevrouw E. van B

Onderwerp: RE: vraagje

Geachte mevrouw E. van B,

Wanneer er een Hemel voor praters zou zijn, dan maakte de ezel van Biliam ook kans om zalig te worden. Begrijp me niet verkeerd, want ik moet u ernstig waarschuwen voor al uw beschouwingen, want ik vrees dat u op droggronden naar de eeuwigheid reizende bent. U heeft met al uw praten, en al uw zgn. vertroostingën buiten het bloed van Christus, uw huisje gebouwd op een zandgrond, dewelke straks niet bestand zal zijn tegen de stormen van Gods toorn en verbolgenheid over uw vervloekte zonden. Enerzijds uw eigen schuld, anderzijds hebben uw leraren u hierin opgebouwd middels hun prediking. U heeft al aardig wat verzameld, maar toch weet u dat u nog afgesneden moet worden door een weg van recht.

Ziet dat ge al uw pareltjes spoedig verkoopt, om die ene Parel op de markt van vrije genade te mogen kopen. Bedenk dat genade wordt slechts op het schavot wordt geleerd, en geschonken wordt door een Rechter. De overtuigingen der wet maken een ziel nooit levend, Gal. 3:21. En de overtuigingen en uw tranen en uw wenen voor God brengen u ook geen geloof, Gal. 3:12, Joh. 16:9. U zit onder een prediking waar de troost aan 'de zgn. kleintjes in de genade' gepreekt wordt alwaar de vloek der wet gepreekt behoort te worden. En daarom meent u dat u alrede aardig een eindje op weg bent. Ziet dat u er verdoemd mee raakt. Dit schrijf ik slechts met het oog op uw behoud. Want, achter de dood ligt pas het leven, en achter de vloek ligt pas de zegen in het bloed van Jezus dat reinigt van alle zonden.

Lees mijn artikel over de toeleidende weg tot Christus eens, wat ik u gisteren mailde.

Hartelijke groet,
D.J. Kleen

Van: Mevrouw E. van B

Verzonden: donderdag 4 juni 2009 22:34

Aan: 'D Kleen'

Onderwerp: RE: vraagje

Geachte mijnheer Kleen,

Dank voor uw reactie.

Ik heb er geen moeite mee dat u mij een les leert, hoewel ik mijn vraagtekens heb hoe u zo snel tot dit oordeel kan komen omdat ik bewust weinig inhoudelijks over mijzelf heb geschreven. Enkel datgene wat ik nodig vond om mijn woorden te onderbouwen betreft thuislezen. Ik heb geprobeerd op een tere wijze te schrijven. Niet geschroomd om u eerlijk een blik te laten werpen in mijn vuile hart. Het waren geen algemene, geijkte zinnen, en vast heel stuntelig. Maar ze kwamen uit mijn hart.

Jammer dat u gelijk scherp moet worden. Naar mij toe, maar ook naar mijn leraars. Ik proef veel verbittering. Mijnheer Kleen, ik leg het voor God neer.

Ik had meer respect voor u gehad, als u op de knieën bij de Heere voor mij was gegaan, omdat u meent dat alles bij mij te kort is. Ik proef helaas geen liefde in uw laatste mail, alleen boosheid. En dat is menselijk, ik kijk u daar ook niet op aan. Dat u mij aanpakt vind ik niet erg, maar ik had zo graag een ootmoedige reactie gekregen. Wél vind ik het pijnlijk dat u mijn leraars (o.a. Ds. NN omdat ik hem met name heb genoemd) een trap nageeft. Op uw site haalde u ergens Ds NN aan. Zijn prediking hoor ik zielsgraag. Daar spreekt bevinding uit. Hij schrijft echter anders dan u over de Rechtvaardigmaking en het Ware leven. (zie zijn catechismus)

Vraag, de discipelen wanneer waren die dan bekeerd mijnheer Kleen?

Bij hun persoonlijke roeping of pas na de opstanding? Zij hadden tijdens de omwandeling nog geen Kennis aan de dood van Christus. Dat was een verborgen zaak voor hen. En toch kende ze Hem! Wanneer hebben ze Hem leren kennen? Bij hun persoonlijke roeping toch? En in de 3 jarige omwandeling telkens wat meer. Maar ik lees ook dat ze hebben moeten leren tot hun dood toe.

Nergens staat er dat ze uitgeleerd waren. U vindt mij te arm en ik vind u te rijk.

1 Ding is mij tot troost. Dat God Zelf een uitverkiezing heeft.

Dat mijn lot niet in mijn hand ligt, niet in uw hand, maar in Gods Hand.

Met vriendelijke groet,

Mevrouw E. van B

Van: Daan Kleen

Verzonden: vrijdag 5 juni 2009 17:25

Aan: Mevrouw E. van B

Onderwerp: RE: vraagje

Geachte mevrouw E. van B,

Ik schrijf u nu even vanaf mijn zakenmail. Ik ben niet verbitterd, maar ik wil u slechts waarschuwen tot uw eeuwig behoud.

Wie ik ben is niet belangrijk, vergeet mij maar. Verder ken ik u niet, dus waarom denkt u dat het mijn lust is een ander te ontmoedigen op de vluchtweg naar Christus. Bedenk wel, dat er niets geschiedt buiten de voorzienigheid Gods. Dus

ook het feit dat u op mijn website moest komen is beschikt door Zijn voorzienigheid. U schreef me dat het gelezene u deed schudden op uw grondvesten. Dat komt niet door mij, ik schrijf slechts maar wat het Woord ons leert en wat God me ingeeft om te schrijven. Hoevelen komen niet alleen met oudvaders, of met het Woord dat ze volledig uit Zijn verband rukken. Daarnaast schreef u me dat u oprecht vanuit de liefde van uw hart probeerde te schrijven, ik heb niet anders gedaan en gemeend als u. Al is het dat u het niet zo kon waarderen, en het niet zo in liefde en/of ootmoed ontvangen heeft. Maar bedenk wel, dat wat velen in onze dagen voor liefde houden, echter geen liefde is. Bedenk ook, dat de scherpste van het Woord nooit gebruikt wordt om iemand te vloeren, of ook maar op enerlei wijze de grond in te boren. Maar omdat we in een kittelachtige tijd leven, kunnen velen de scherpste van het Woord niet meer verdragen. Terwijl het niet anders bedoeld is, dan tot hun eeuwig nut. *"Is Mijn woord niet alzo, als een vuur? spreekt de HEERE, en als een hamer, die een steenrots te morzel slaat?"*(Jer.23:29)

"Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten." (Hebreen 4:12)

Lees a.u.b. hieronder nogmaals tussen uw regels door.

Met een hartelijke groet,

D.J. Kleen

Van: Mevrouw E. van B

Verzonden: donderdag 4 juni 2009 12:35

Aan: 'D Kleen'

Onderwerp: RE: vraagje

Geachte mijnheer Kleen,

Mevrouw E. van B : Mijn dank voor uw reactie.

Uw antwoord kwam overeen met mijn gevoel die ik over u had bij het lezen van uw site. Gisteren werd ik erg geslingerd.

Ik wilde zo graag proeven *wie* u werkelijk was. Weten over Gods doortrekkend Werk. Ik wil het kort houden, want wie ben ik om mijn gevoel te vertolken.

Toch wil ik graag een reactie geven. Geloof mij, uit een eerlijk gevoel naar u toe. Dus niet uit vijandschap. Ik hoop in alle eenvoudigheid te verwoorden hoe alles bij mij overkomt. Taalkundig of theologisch kunnen er fouten insluipen. Theologisch onderlegd ben ik niet, ik wil schrijven wat de Heere mij Zelf heeft geleerd.

Mijnheer Kleen, ik stond gisteren te schudden op mijn grondvesten. Ik las verschillende stukken en brieven op uw site met verbazing.

Termen als Geopenbaarde Christus, bedekte schuld, onverzoende schuld, Rechtvaardigmaking etc. zijn stukken waar ik jaren lang al zo graag onderwijs over wil hebben.

DJK : U moet/mag niet teveel op uw gevoel afgaan, want gevoelens kunnen zeer bedrieglijk zijn. Deze gevoelens kunnen bij u namelijk gevormd zijn, op dezelfde wijze van hoe men u altijd heeft onderwezen. U moet alleen op het Woord afgaan. U wilde het kort houden, maar toch schrijft u mij een ellenlange brief met allemaal gemoedelijkheden. Begrijp me goed, de dwaze maagden stonden ook aan de weg de Bruidegom verwachtede. Ook zij waren vluchters op de vluchtweg naar de

Vrijstad. Maar ze zijn er nimmer aangekomen. Ze konden niet met Hem ingaan, omdat ze geen olie in hun vaten hadden. Wel in hun lampen, maar niet hun vaten. Zoals ik uw mailtjes lees, dan heeft u ook olie in uw lampje, maar (nog) niet in uw vaten. U zult mij wellicht tegenwerpen: “worden deze zaken dan niet op de vluchtweg naar de Vrijstad geleerd?” Dan antwoord ik u: “Jazeker wel, want het zijn immers de goedertierenheden des Heeren die tot bekering leiden, Rom. 2:4. Maar de bekering zelf is Christus, het in Christus zijn door het zaligmakende geloof. Verenigd zijn met Hem door inlijving. Maar bedenk toch dat Christus Zijn bruid niet kan trouwen wanneer die bruid nog is verbonden onder de heerschappij van haar eerste man. Daartoe moet zij eerst haar eerste man zijn afgestorven, dit nu is de afsnijding en geschiedt altijd in een weg van Gods heilige Recht, Jes. 1:27, Joh. 6:44. *Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt. Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter, Rom. 7:1-6*

Mevrouw E. van B : Twintig jaar terug op mijn 19^e jaar kreeg ik op zijn onverwachts, en nooit naar God gevraagd met een Heilig God te maken. Ik was totaal onwetend en onkundig. Wel kerkelijk opgevoed, maar op godsdienstig terrein was ik een leeg vat, waar geen dogma's in waren blijven hangen. Ik wist niets van Gods Ware Werk, want dit had mij nooit geïnteresseerd. Misschien niet te begrijpen, maar God weet dat ik hier de waarheid schrijf. Mijn plan was om de wereld in te gaan en de godsdienst de rug toe te keren. (ook in uitvoering gebracht) God had echter een ander plan...

DJK : Niet gering, wat Hij wordt immers gevonden van een volk dat naar Hem niet zocht noch naar Hem vroeg. Vijanden worden met God verzoend, en geen vrienden. Hij is gekomen om te zoeken en zaligen dat verloren is, maar tegenwoordig leren velen onwetend middels hun prediking dat Hij gekomen is om te zoeken en zaligen dat zgn. alrede wedergeboren is. Hoevelen in onze dagen maken van de vluchtweg tot Hem, van hun tranen, van hun schreeuwen tot Hem alrede hun bekering. Dat moeten immers tekenen van leven zijn, want een dooie gaat uit zichzelf nooit schreeuwen tot God, zo redeneert men dan. Dit is werkelijk een verderfelijke uitleg van leer. Want, wat doet u namelijk schreeuwen tot God? Namelijk, het feit dat u een doorbrengster bent van Zijne goedertierenheden. Het feit dat u een onverbeterlijke zondares bent. Wie heeft u daarvan overtuigd? De Heilige Geest, zult u mij zeggen. Dat is zeker waar, maar ik zeg u dat de Heilige Geest immer twee instrumenten gebruikt om een verkoren ziel te bearbeiten tot de eeuwige zaligheid. Namelijk, Wet en Evangelie. De overtuigingen, de vervloekingen en de verdoemingen zijn afkomstig vanuit de geestelijke bediening der Wet, dewelke Hij gebruikt om u te ontledigen en te ontgronden, om ruimte en plaats te maken voor de beloftenissen van het Evangelie, Gal. 3:18. Deze werkingen vermengd Gods Geest nimmer, en mogen wij daarom in de uitleg, in de leer, in het onderwijzen van elkaar, in het bakeren van elkaar ook nimmer vermengen. Maar hoevele leraren doen dat in onze dagen wel, en daarom spreekt het volk wat zich onder hen begeeft precies eender. *Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet*

*gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden. **Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden.** Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester, Gal. 3:21-25.*

Mevrouw E. van B : Dit even kort om toe te lichten wie ik ben. Ik heb toen bijna een jaar gedwaald van de ene naar de andere kerk. Van evangelisch, hervormd gekrookte riet, ger-gem synodaal etc. Heb ik zelf keuzes gemaakt? Nee, God sloeg mij telkens weg uit bepaalde kerkelijke richtingen. Totaal onkundig, totaal onwetend wat de Ware leer was, ben ik op mijn gevoel afgegaan. Omdat ik voelde dat ik Onderwijs van God Zelf hierover kreeg. Ik kon mij nergens thuis voelen omdat ik hun taal niet verstond. De Heere had mij nl. wat anders geleerd. Dat het vrije Genade was, een éenzijdig Gods Werk. Dat we vijanden zijn i.p.v. vrienden. En dit hoorde ik nergens, hoewel ik telkens hoopte dat ik bij de ware leer terecht was gekomen. Dus niet mijn eigen menselijke gevoel, maar omdat ik steeds achteraf zag dat de Heere Zelf leidde. Door deze voorgeschiedenis, ben ik gevormd. Mijn wantrouwen is daardoor sterk ontwikkeld. Omdat ik ervaren heb wat van dwalingen er kunnen zijn. Maar ook omdat ik weet dat we als mens geneigd zijn om zelf te dwalen. Ik haal mijn kennis niet uit boeken, want dat is als zand dat door mijn vingers glijdt. Wat ik weet, is wat ik *zelf* heb mogen ondervinden. Daarom komt mijn reactie aan u misschien wat stuntelig over.

DJK : U schreef zo het volgende : “De Heere had **mij** nl. wat anders geleerd. Dat het vrije Genade was, een éenzijdig Gods Werk.” Dit had den Heere u (nog) niet geleerd, want anders zou u schrijven vanuit de vrijheid die er in Christus is voor de Zijnen. Wees toch voorzichtig, ik neem het u niet kwalijk want het komt voort uit uw onkunde. Zolang u persoonlijk nog niet bent opgelost, in en door een weg van recht, in de vrije genade van Christus Jezus, kan en mag u zo niet schrijven. Vrije en eenzijdige wordt alleen geleerd en ondervonden aan een ter-dood-veroordeelde, c.q. aan een helwaardige ziel die al zijn rechten op de zaligheid heeft verloren. Maar hoevelen menen alrede genade te hebben, alvorens ze hun leven voor God hebben verloren. Hoevele keren zijn deze woorden niet opgeschreven geworden in alle vier de Evangelieën, en waarom? *Want zo wie zijn leven behouden wil, die zal het verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die zal het behouden, Lukas 9:24* U schreef zo dat u uw kennis niet uit de boeken haalt. Dat is op zich groot. Maar het zou groter zijn wanneer deze kennis eens in Hem geheiligd mocht worden, 1 Kor. 1:30. Opdat Hij uw kennis, uw verstand, uw rechtvaardigheid, uw heiligheid en uw zaligheid eens mocht worden. Want, waar ik het niet meer weet, weet Hij het voor mij, waar ik geen verstand meer heb is Hij mijn rede en mijn verstand. Maar, ook ik heb mijn kennis niet uit de oudvaderboeken, alhoewel ik heel soms citeer. Ik heb wel enkele van hun boeken, maar ik lees het meest in Gods Woord met de kanttekeningen daarbij, met name de brieven der apostelen. Want, zij waren het die met name de leer in zijn zuiverheid hebben verklaard, in hun strijd tegen de dwaalleraren met hun vervloekte dwaalleringen.

Mevrouw E. van B : Mijnheer Kleen, ik las uw stukken en toen kwam de vraag in mij op: Krijgt deze man Onderwijs van Boven? Of is het een man die misschien wel kennis heeft aan de Zaak, maar dwalend is zonder Onderwijs, terechtwijzingen etc. Uw toon kwam en komt mij hoogdravend over.

Ik schrijf dit omdat ik bepaalde puntjes herken in mijzelf. Als de Heere wat verder van ons afstaat, kunnen we hoogmoedig worden op de ontvangen Genade. Op het Onderwijs wat je hebt mogen genieten. Dat ervaren we niet zo, maar laat de Heere hier licht over schijnen, kruip je van schaamte weg. Ik proef bij u zo weinig ootmoed.

DJK : Gods volk zijn leeuwen en lammeren. Lammeren zijn ze wanneer ze weleens wenende aan Zijn voeten mogen liggen te samen met die hoer uit Lukas 7, maar ook wanneer ze verdrukt worden en schade en verachting moeten lijden om Zijnentwil. Maar sommigen van hen zijn ook leeuwen wanneer het gaat om de Waarheid, waaraan de eer van God verbonden is, en aan deze eer hangt de zaligheid van de Kerk. Ik zal u een paar van die leeuwen opnoemen en citeren.

Christus – de Leeuw uit Juda's stam : *“Wee u, gij wetgeleerden, want gij hebt den sleutel der kennis weggenomen; gijzelven zijt niet ingegaan, en die ingingen, hebt gij verhinderd, Lukas 11:52.”*

Paulus in zijn Galaten brief, middels zijn opgelegde strijd tegen de vervloekte leringen der Judaïsten: *“O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde? Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?, Gal. 3:1-3*

Johannes de dooper in Mattheus 3 vers 7 : *“Hij dan, ziende velen van de Farizeen en Sadduceen tot zijn doop komen, sprak tot hen: Gij adderengebroadels! wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn?”*

Stefanus in Hand. 7: 51-55 *“Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alsoo ook gij. Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen, die te voren verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gijlieden nu verraders en moordenaars geworden zijt. Gij, die de wet ontvangen hebt door bestellingen der engelen, en hebt ze niet gehouden! Als zij nu dit hoorden, berstten hun harten, en zij knersten de tanden tegen hem. Maar hij, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de ogen houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus, staande ter rechter hand Gods.”*

Maarten Luther : *“Wanneer het nu de artikelen van het geloof betreft, dan geve God maar geen ootmoed! Want het komt er dan niet op aan, dat men omwille van de liefde of de vrede of de eenheid wil wijken; ook niet omdat anders de kerk verwoest werd of dat men uit liefde tot de keizerlijke majesteit een weinig wijkt. Zo klagen de sekten- en scheurmaken over ons, als ware er bij ons geen ootmoed en liefde. Maar wij antwoorden hen: Verwijder eerst het Woord, de leer en het geloof; want hierin willen wij voor u geen handbreed wijken, al zouden ook de hemel en aarde erdoor uit hun voegen raken.” (Citaat van Luther uit: Preek over de voetenwassing, Joh. 13:1-20.)*

Woorden die er niet om logen van strijders voor de Waarheid, gesproken als bestraffing en vermaning tot Gods volk, maar met name gesproken als een oordeel tot de dwaalleraren en huichelaars.

Mevrouw E. van B : Ik stelde u deze vragen expres, en uw reactie was wat ik verwachtte. Mijnheer Kleen, U gaf toe dat u thuislezer was wat ik al vermoedde. De Heere heeft mij echter Onderwijs, Troost én Vermaningen gegeven onder de prediking in Gods huis. Ik weet hoe de Heere mij dwalend terug gebracht heeft in de

Ger Gem in Ned. Zelfs onder leesdiensten, want als mens zat ik daar niet op te wachten. Ik wilde liever een predikant horen.
Ik meende dat ik daar alleen Onderwijs van kon krijgen. Maar God liet mij zien dat Hij **Zelf** Onderwijs gaf. Onder leesdiensten, maar ook bij Gods waar geroepen knechten. Ik kerk door de weeks graag bij verschillende predikanten van de Oud Ger Gem/ Ger Gem in Ned/ en een enkele Synodaal.

DJK : Ook ik heb veel gekerkt bij de Ger. Gemeenten, en ook vele malen tot m'n vertroosting. De Heere is aan geen plaats noch tijd gebonden, en werkt altijd persoonlijk, en nooit om een bepaald kerkverband. Hij kan werken middels de plaats waar u gesteld bent geworden, maar hoevelen houden Zijn gesproken Woord tot hen, door de verkeerde en kromme uitleg van leer, vele malen meer voor de duisternis in plaats van het Licht door Hem tot hen gesproken. Ook hier heb ik op m'n website wel enkele dingen over gesproken. Lees bijv. mijn artikel eens over het leven van Ruth. <http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/het-boek-ruth/>
En toch moest ik later van hen uit gaan, vanwege de ontzaggelijke dwalingen, die den Heere mij liet zien. Ja, dat kan zelfs gaan in een zeer smartelijke weg. Weet oprecht van mij, dat ik met smart in m'n ziel thuis zit. Want, ik mis m'n gang naar Gods huis, en het zingen van de liefelijke psalmen die vele malen een zalving waren voor m'n arme ziel.

Mevrouw E. van B : Jaren geleden heb ik een doordeweekse dienst bijgewoond onder Ds. J. Roos (Ger-Gem in Ned). Dit was in Augustus 2003 te Harderwijk. Hij verklaarde daar op een Wonderlijke wijze wat er die avond in mijn ziel leefde.

En toen ik terugreed **beleefde ik** Jes.66 :10 t/m 13
Verblijdt u met Jeruzalem, en verheugt u over haar, al haar liefhebbers! Weest vrolijk over haar met vreugde, gij allen, die over haar zijt treurig geweest!
Opdat gij moogt zuigen, en verzadigd worden van de borsten harer vertroosting;
opdat gij moogt uitzuigen, en u verlusten met den glans harer heerlijkheid.
Want alzo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal den vrede over haar uitstrekken als een rivier, en de heerlijkheid der heidenen als een overlopende beek; dan zult gijlieden zuigen; gij zult op de zijden gedragen worden, en op de knieën zeer vriendelijk getroeteld worden. Als een, dien zijn moeder troost, alzo zal Ik u troosten; ja, gij zult te Jeruzalem getroost worden.

Het is niet te verwoorden, maar ik was vol VERWONDERING.
Een moment om nooit meer te vergeten.

DJK : Lees onderstaande kanttekeningen eens

44)

met Jeruzalem,

Dat is, met de kerk Gods, het geestelijke Jeruzalem, hetwelk de Heere weder herbouwd en zeer vermeerderd heeft, door de beroeping der heidenen.

45)

over haar,

Of, met haar, of in haar; dat is harenhalve.

46)

Weest vrolijk

Dat is, weest hartelijk verblijd, gelijk Matth. 2:10.

47)

zijt treurig

Te weten niet alleen om de verwoesting van het aardse Jeruzalem, maar veel meer omdat de kerk Gods door hare vijanden bijna geheel is onderdrukt geworden.

48)

Opdat gij

Opdat gijlieden moogt deelachtig worden de gaven, die de Heere over zijne kerk rijkelijk zal uitstorten. Zie de aantekening Ps. 36:9.

49)

harer vertroosting;

Dat is, van haar veelvoudigen troost, waarmede zij de verslagen consciëntiën vertroost. Zie 2 Cor. 1:3,4.

50)

met den glans

Of, met den overvloed harer glorie of heerlijkheid.

51)

den vrede

Het woord vrede wordt verscheidenlijk genomen in de Heilige Schrift: I. voor een geestelijken vrede, rijzende uit het geloof aan Christus, Rom. 5:1; II. voor een broederlijken vrede, dien de ene mens met den anderen heeft, gelijk Mark. 9:50; Joh. 14:27; III. betekent het ook benevens rust van oorlog, alle heil en welvaart, zo aan de ziel als aan het lichaam. Zie Ps. 37:11.

52)

over haar

Of, tot haar neigen, of buigen; te weten tot Zion; dat is tot mijne kerk.

53)

als een rivier,

Zie Jes. 48:18.

54)

de heerlijkheid

Dat is rijkdom. Zie Jes. 61:6, en Openb. 21:26.

55)

gijlieden

Te weten gij godzalige Joden.

56)

zuigen;

Te weten, de onvervalste melk van het goddelijke Woord.

57)

op de zijden

Dat is, op de armen. De zin is: De Christelijke Kerk en hare leraars zullen met u in alle beleefdheid en vriendelijkheid omgaan, gelijk ene moeder met haar teder kindje doet, niets nalatende van alles wat tot uwe onderrichting en godzaligheid zou mogen

strekken. Zie Num. 11:12; Jes. 49:22, en Jes. 60:4,16; Rom. 15:1,2; Gal. 6:1,2, en 1 Thess. 2:7.

58)

getroeteld

Of, geliefkoosd worden.

59)

zal Ik u

Dat is, Ik zal ulieden alle vaderlijke en moederlijke liefde bewijzen, en Ik zal ulieden met goedertierenheid omhelzen. Zie Jes. 40:11.

60)

te Jeruzalem

Dat is, in de gemeente der gelovigen.

DJK : Geachte mevrouw E. Van B, als den Heere God in Christus deze woorden persoonlijk tot u heeft gesproken, en er is dodelijkst tijdsgewricht aan vooraf gegaan in uw arme ziel voor God, een moment van niet meer zalig kunnen worden, trap en mate zij Gode alleen bekend, een moment dat God u kwam te trekken in een geestelijk gericht waar u werkelijk verging van zonden, en Hij u geen kwaad meer kon doen. Een moment in uw arme ziel voor God waar de vloek en doem der wet op uw arme ziel ruste en u ten dode toe verdoemde, en Hij u met Zijn liefdekoorden kwam te trekken tot de gemeenschap van Christus. Een moment waar Hij Zijn volmaakte Beeld in u kwam op te eisen, en u niets meer had tot betaling. Als u die woorden uit Jesaja 66 na deze stonden van benauwdheid en droefenis heeft toegepast gekregen aan uw arme ziel, al was het maar een fractie van hetgeen ik u hier opnoemde, want al had ge maar het geloof van een mosterdzaadje, dan zou u door deze woorden in de vrijheid zijn gezet door God in Christus. Dan heeft Hij u middels de toegepaste beloften in Zijn vrijheid gezet. U schreef dat er verwondering over bleef. Mag ik u vragen, was daar ook aanbidding in uw arme ziel tot Hem die uw arme ziel heeft lief gekregen? In dat dodelijkst tijdsgewricht plaatst God Zijn volk in hun ellende, schenkt Hij hun in Christus de woorden van verlossing, toegepast aan het hart door de Heilige Geest, welke alleen maar is werkende door de ingestorte liefde Gods, en blijft alleen de aanbidding tot Hem over. Onderzoek uzelf eens nauw. U hoeft mij niet meer te antwoorden, maar leg het den Heere eens voor. Als het van Christus is geweest, dan zal Hij er zekerlijk op terugkomen. U mag den Heere vragen of Hij het nogmaals zou willen bevestigen, middels de prediking of middels Zijn Woord. Dan zal Hij het u schenken altijd in een weg dat u niet had verwacht. Lees ook mijn artikel over zwakgerechtvaardigden eens :

<http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/zwakgerechtvaardigden/>

Wanneer er nu in uw ziel geen onhoudbare nood voor God is geweest, waarin u moest omkomen, dan is het mogelijk een heenwijzing tot vertroosting geweest, of u bent doorgevloeid in de liefde. In de opzoekende liefde Gods, kan het ook weleens zo vol zijn, dat een ziel denkt in het volle licht te wandelen, denkt in het geloof te zijn. Niet gering hoor, maar niet genoeg, want het moet komen tot een afhandeling in uw ziel voor God, tot een onhoudbare nood. Lees daartoe Psalm 116. Nogmaals trap en mate zij Gode bekend. Gods volk wordt zalig door de hel naar de Hemel. Anders zal God straks op uw sterfdag met u afhandelen, maar dan voor eeuwig. Hier in Jesaja 66 wordt namelijk gesproken over de gelovigen die vrede kennen en hebben met God. Dat zijn alleen de zielen die aan het einde van de Wet zijn gebracht, vanwege dat ze aan de vloek der Wet tot een volkomen betaling, zijn gestorven, Gal. 2:19-20. Leest u ook mijn verhandeling eens over Gods volk wenend in het donker, zie pdf-bijlage. Dit gaat over zo'n zakgerechtvaardigde vrouw die het dodelijkst

tijdsgewricht wel degelijk heeft doorleefd, maar het er niet voor durfde te houden. Waarom niet? Omdat ze verstrikt zat in de dwalingen...

Wanneer u kinderen van den Heere heeft mogen krijgen, dan weet u wellicht met welke smarten u ze heeft gekregen. *Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, dewijl haar ure gekomen is; maar wanneer zij het kindeken gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet meer, om de blijdschap, dat een mens ter wereld geboren is, Joh. 16:21.* Maak hier nu eens de geestelijke toepassing op, en leg uw hart ernaast. Bedenk dat Christus evenzo geboren wordt in een weg van nood en dood in het hart van de beestenstal van een verloren zondaar. Maar wanneer Hij geboren is, dan is het Licht in die beestenstal. En al zou het derest van uw leven nu nooit meer licht worden, vanwege de strijd en de dwalingen waarin u misschien ook in verstrikt zit, dan is het onmogelijk om ooit nog eens voor God verloren te gaan. Want dat Licht, en die Woorden van vrede in uw arme vervloekte ziel, dat was het geloof in Jezus Christus waardoor de zondaar/zondares wordt ingelijfd in Zijn verbroken Lichaam. Wees eerlijk voor uzelf, want ge hebt maar ene ziel. En smee den Heere op uw knietjes om licht over licht. Wanneer het van Hem was, zal Hij erop terugkomen op Zijn tijd en wonderlijke wijze. Dan gaan we samen een psalmpje zingen tot Zijn eer. En zo niet, heb dan geen rust voordat ge die vrede in Hem met God mag kennen.

Mevrouw E. van B : Nog 1 keer ben ik in het bijzonder bepaald dat de Heere Onderwijs wil geven in de kerk. Ik lag geheel overhoop met God en mijzelf. Ik meende dat ik totaal alleen stond. En door mijn onstuimig en eigenwillig karakter, bewandelde ik een weg die ik meende dat goed was. Zondags ging ik onze eigen kerk (Ger. Gem. in Ned. -leesdienst) voorbij en ging zondags naar de prediking van Ds. J. Roos te Ederveen. Ik had lak wat een ander zei of dacht. Ik hunkerde naar onderwijs, en meende dat het mijn goed recht was om zelf keuzes te maken waar ik kerkte. De Heere kwam mij daar Zelf echter in tegen. Ik kreeg Onderwijs, een bestraffing en een vertroosting. Dit was in de Zomer van 2000.

Jes. 56: 1 t/m 7

Alzo zegt de HEERE: Bewaart het recht, en doet gerechtigheid; want Mijn heil is nabij om te komen, en Mijn gerechtigheid om geopenbaard te worden.
Welgelukzalig is de mens, die zulks doet, en des mensen kind, dat daaraan vasthoudt; die den sabbat houdt, zodat gij dien niet ontheiligt, en die zijn hand bewaart van enig kwaad te doen. En de vreemde, die zich tot den HEERE gevoegd heeft, spreke niet, zeggende: De HEERE heeft mij gans en al van Zijn volk gescheiden; en de gesnedenen zegge niet: Ziet, ik ben een dorre boom. Want alzo zegt de HEERE van de gesnedenen, die Mijn sabbatten houden, en verkiezen hetgeen, waartoe Ik lust heb, en vasthouden aan Mijn verbond; Ik zal hen ook in Mijn huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam geven, beter dan der zonen en dan der dochteren; een eeuwigen naam zal Ik een ieder van hen geven, die niet uitgeroeid zal worden. En de vreemden, die zich tot den HEERE voegen, om Hem te dienen, en om den Naam des HEEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn; al wie den sabbat houdt, dat hij dien niet ontheilige, en die aan Mijn verbond vasthouden; Die zal Ik ook brengen tot Mijn heiligen berg, en Ik zal hen verheugen in Mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen aangenaam wezen op Mijn altaar; want Mijn huis zal een bedehuis genoemd worden voor alle volken. De Heere HEERE, Die de verdrevenen van Israël vergadert, spreekt: Ik zal tot hem nog meer vergaderen, nevens hen, die tot hem vergaderd zijn.

DJK : Want, de beloften Gods zijn slechts ja en amen in Christus Jezus. Al wat Zijn hand begon in Hem, zal Hij nimmer laten varen.

Mevrouw E. van B : Ik werd teruggewezen naar de plaats mijner inwoning alwaar ik lid was. En de Heere is een Waarmaker van Zijn Woord. Want in de jaren daarop zijn er onvergetelijke ogenblikken geweest in Gods huis.
Mijn verhaal komt vast niet over zoals ik het bedoel. Maar ik probeer alleen maar te zeggen dat de Heere mij Zelf heeft onderwezen dat de Heere nog werkt door middel van leediensten en de levende prediking door zijn dienstknechten.

DJK : Hier weet ik van. Maar Hij kan zelfs een Biliam en een Judas gebruiken tot uw heil in Hem. Want, ook zij hebben Zijn woorden gesproken. De Geest was ook op hen, maar niet wonende in hen. Daarom waren zij slechts knechten en geen kinderen. Lees Numeri 23 en Lukas 10. **Wie u hoort, die hoort Mij; en wie u verwerpt, die verwerpt Mij; en wie Mij verwerpt, die verwerpt Dengene, Die Mij gezonden heeft. En de zeventigen zijn wedergekeerd met blijdschap, zeggende: Heere, ook de duivelen zijn ons onderworpen, in Uw Naam, Lukas 10:16-17** Bij deze uitgezonden discipelen was ook Judas. Ontzaggelijk...!!

Mevrouw E. van B : Het volgende punt is: dat mijn beleving is dat ik altijd maar weer afgebroken moet worden. Ik oordeel ook gauw. Vol argwaan bekijk ik nieuwe kandidaten of studenten. Ben zo bang dat ze niet zuiver zijn. Dat ze geen geopenbaarde Christus, Rechtvaardigmaking etc. prediken. En mijn angst is gegrond, want Ware knechten zijn er weinig. Toch ook hierin ben ik bestraft. Ik wantrouwde ook iemand. Vond het een opgezegd lesje, ik had er niet zo veel mee. Maar veel later toen ik door de Heere ergens over Onderwezen werd kwam dit óók naar boven. Ik ervaarde dat ik te vlug geoordeeld had uit.... hoogmoed.

DJK : *En* dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen also waren, Hand. 17:11. (1 Thess. 5:21) Dit moet u ook doen aangaande hetgeen ik u schrijf. Want, al wat niet is naar dat Goddelijke Woord zal in der eeuwigheid niet bestaan. Vraag veel om licht in de Schriften, want een mens verstaat en hij ziet het niet van zichzelf.

Mevrouw E. van B : Mijn leven is niets anders dan dat ik steeds gekortwiekt moet worden, steeds maar weer afdwaalt.
En dat proef ik niet uit uw site. Begrijp mij a.u.b. goed, ik zie mijzelf in bepaalde dingen in u terug.
Daarom durf ik het u te schrijven. Ik mis echter op dit moment de ootmoed bij u...

DJK : U schrijft hier vanuit uw onkunde, hetgeen ik u niet kwalijk neem. Als u eens wist hoe zeer ik geweend en gezien heb, hoever het in behoudend kerkelijk Nederland weg is, zou u deze woorden niet schrijven. Een lichtvaardig oordeel, mevrouw. Weet, dat deze website uit de nood is geboren. Ik heb dit evenmin gezocht als u. Maar wat is en staat een mens toch vaak alleen, wanneer den Heere hem dingen laat zien die anderen niet zien.

Mevrouw E. van B : Ook ik sta naar grote dingen (geestelijk terrein), maar ik heb geleerd dat ik stinkende ben van eigenliefde, hoogmoed.

Het is maar zelden dat ik onder God mag komen. En als dat gebeurd dan ga je zwijgen. Dan hoeft een ander geen lesje, maar dan ben je zelf zo fout.

Ik verberg gewoonlijk mijn gevoelens. Een enkele weet van mijn innerlijk. Gaat het over Geestelijke zaken klap ik meestal dicht. Het is voor mij vaak onmogelijk om mijzelf ergens voor uit te geven, omdat er zoveel tegenop komt. Toch weet ik wat er in mijn leven heeft plaatsgevonden. Ik ben eenzaam op deze weg, omdat ik weinige ken en hoor waar ik hetzelfde bemerk wat ik zelf heb ervaren.

Dat het nl. een afgesneden zaak moet worden. Maar ik ervaar mijn onkunde en mijn onwetendheid zo intens dat **ik mij verwonder over uw vrijmoedigheid.**

Ik ben zo bang dat u te weinig klappen van Boven hebt gekregen. Klappen van Boven zijn niet erg, zij zijn profijtelijk! En bij Hemels licht zijn ze liefelijk!!!! Dan roep je uit: "Het is goed Heere, geeft U maar meer ontdekking!"

Laat maar meer licht zien in mijn vuil en vijandig hart. Dat is zeer pijnlijk, maar later als je bemerk dat het God Zelf is, zou je niets anders willen.

Wij van de troon, en God erop!

DJK : *Geef mij weder de vreugde Uws heils; en de vrijmoedige geest ondersteune mij. Zo zal ik de overtreders Uw wegen leren; en de zondaars zullen zich tot U bekeren, Psalm 51:14-15* Dit zijn de woorden die den Heere in beginsel tot mij kwam te spreken, waarna ik als een gewaterde hof de kerk uit kwam. Hij die me riep is Mijn Getuige dat ik de waarheid spreek.

Mevrouw E. van B : Mijnheer Kleen, ik hoop dat u mijn intentie begrijpt.

Het is werkelijk niet uit vijandschap geschreven, maar ik hoop dat de Heere het wil gebruiken om u méér te leren. Ik kan geen onderwijs geven, want deze heb ik zelf nodig. Ik weet niets meer dan wat de Heere mij Zelf heeft geleerd.

En dat geeft mij toch de vrijmoedigheid om u te mailen, omdat ik mijn eigen fouten zie in uw site. Ik kan het niet laten om u te vragen of dit de rechte weg is wat de Heere wil. Uw site komt bij mensen die geen kennis aan God hebben **verwarrend** over. Het kan zelfs mensen **aftrekken van de kerk en de Waarheid.** Het **respect voor Gods diensknechten wordt ondermijnd.** Want weinige hebben een onderscheiden kennis. Laat staan dat ze Onderwijs van Boven hebben ontvangen. Open brieven aan ambtsdragers op internet zetten past niet. Want juist Gods vijanden hebben daar blijdschap over. Stel dat inderdaad Gods Volk in bepaalde zaken dwaalt dan behoren wij in liefde te onderwijzen, man op man.

En niet publiekelijk. Ik ben blij dat ik bepaalde brieven heb mogen lezen op uw site, maar niet iedereen kan dit verdragen. Ik hoop dat u mij begrijpt.

DJK : *"Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen. Geef een deel aan zeven, ja, ook aan acht; want gij weet niet, wat kwaad op de aarde wezen zal. Als de wolken vol geworden zijn, zo storten zij plasregen uit op de aarde; en als de boom naar het zuiden, of als hij naar het noorden valt, in de plaats, waar de boom valt, daar zal hij wezen. Wie op den wind acht geeft, die zal niet zaaien, en wie op de wolken ziet, die zal niet maaien. Gelijk gij niet weet, welke de weg des winds zij, of hoedanig de beenderen zijn in den buik van een zwangere vrouw, also weet gij het werk Gods niet, Die het alles maakt. Zaai uw zaad in den morgenstond, en trek uw hand des avonds niet af; want gij weet niet, wat recht wezen zal, of dit of dat, of dat die beide te zamen goed zijn zullen, Prediker 11:1-6"*

Hoevele malen heb ik deze woorden niet tot me gekregen. Wat betreft de openbrieven. Dit zijn brieven aangaande de zuivere uitleg van leer, en niet betreffende Matth. 18:15-17. Wist u dat, we in behoudend kerkelijk Nederland weer ontzaggelijk ROOMS zijn geworden? Er mag niets meer openlijk gezegd worden. Alles moet maar onder de zgn. mantel der liefde bedekt blijven. Maar of het Woord en de zuivere prediking des Woord op een ontzaggelijke wijze oneer wordt aangedaan, kan niemand ook maar iets schelen. De dwalingen woelen en groeien in

Nederland maar voort gelijk de kanker. En of dat daardoor velen met een ingebeelde hemel eens ter helle zullen varen, maakt niemand ook maar iets uit. Waarom niet? Omdat ze door God Zelf met een blindheid en een kracht der dwaling zijn geslagen, 2 Thess. 2:11. We zijn zo ontzaggeijk ver afgeweken van de nije leer der Reformatie, en wie maakt het iets uit. Dan nog wat, wie maakte het iets uit in de dagen van Luther. Maar God liet hem de vervloekte Roomse leerdwalingen zien, en daartoe spijkerde hij zijn 95 stellingen op de slotkapel te Wittenberg. Achteraf gezien had Rome ook liever gezegd, het even binnenskamers te regelen. Maar wanneer Luther dat had gedaan, had u wellicht de volgende zondag deelgenomen aan de paapse mis, en Maria aanbeden, en noem verder maar op...

Mevrouw E. van B : Gisteren wilde ik alles graag lezen, uit begeerte om meer onderwijs te krijgen. **Ik was perplex over zoveel kennis.**

Vanochtend, na uw mail, is mijn gevoelen: Laat maar, ik wil door God Zelf geleerd worden. Dan kan ik mij ook niet bedriegen. En dan kan ik ook nooit verder spreken dan dat God mij Zelf geleerd heeft. Ik had iemand gisteren gemaild om ook eens op uw site te gaan kijken. En met de vraag, wat denk jij hier nou van? Zijn antwoord heb ik nog niet ontvangen, en eerlijk gezegd is dat voor mij ook niet meer zo noodzakelijk. Ik werp mij op de Heere. "Heere, indien er een schadelijke weg is, wil U die mij dan bekendmaken."

DJK : U veracht met deze woorden hetgeen den Heere mij heeft laten zien en uit vrije genade om niet heeft willen leren.

Mevrouw E. van B : Nog 1 puntje: U schrijft over uw verloren gaan, en ik meen als ik mij niet vergis dat u schrijft dat u daar gelijk een Rechtvaardigmaking heb leren kennen. In Christus, dus in feite alle stukken tegelijk.

Tenminste zo proef ik het uit uw woorden. Weet u dat zeker?

Bij het punt "Verloren gaan, maar door God niet toegestaan" heb je toch nog bijna geen kennis aan Christus?

DJK : De Heere weet dat ik dit heb doorleefd....

Eens was ik een vreemd'ling voor God en mijn hart. Ik kende geen schuld en 'k gevoelde geen smart. Ik vroeg niet: "Mijn ziele, doorziet gij uw lot? Hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God?"

Al sprak daar een stem uit de heilige blaân van 't Lam, met de zonden der wereld belaân, ik zocht bij de kruispaal geen veilige wijk, 'k stond blind en van verre, in mij zelven zo rijk.

Ik deed als Jeruzalems dochters weleer, ik weend' om de pijn van mijn lijdende Heer, maar dacht er niet aan, dat ik zelf door mijn schuld Zijn kroon had gevlochten, Zijn beker gevuld.

Maar toen mij God Geest aan mij zelf had ontdekt, toen werd in mijn ziele de vreze gewekt. Toen voeld' ik wat eisen Gods heiligheid deed. Daar werd al mijn deugd een wegwerpelijk kleeid.

Toen vlucht' ik tot Jezus. Hij heeft mij gered! Hij heeft mij verlost van het vonnis der wet! Mijn heil en mijn vreugd' en mijn leven werd Hij. Ik boog m', en geloofd', en mijn God sprak mij vrij!

Nu ken ik die waarheid, zo diep als gewis, dat Christus alleen mijn gerechtigheid is. Nu tart ik de dood, nu verwin ik het graf. Nu neemt mij geen satan de zegekroon af.

Nu reis ik getroost onder 't heiligend kruis naar 't erfgoed hierboven, naar 't Vaderlijk huis. Mijn Jezus geleidt mij door d' aardse woestijn. Gestorven voor mij!" zal mijn zwanenzang zijn. – (Robert Murray Mc.Cheyne)

Mevrouw E. van B : Totaal verloren te moeten gaan, maar door Gods vrije verkiezing niet toegestaan, met schroom zeg ik dat ik dat heb mogen ervaren (op mijn 33ste, 6 jaar geleden), maar ik ervaar mijn te kort aan Christuskennis. Christus is zo verborgen. En meerdere openbaring van Hem, kan alleen als we meerdere ontdekking aan ons zelf krijgen. Daar hebben we ons hele leven voor nodig. **Dat is mijn beleving.** Hoe meer Onderwijs, hoe kleiner christen je wordt. Zouden we niet voorzichtig moeten wezen om geen opgeblazen bekeerde mensen te worden? Want dan is de Rechtvaardigmaking onze grond. In plaats van God Zelf... Klein in jezelf is een bodem waar God wat mee kan doen. En dat zijn geen werken van onszelf, want krijgen we lucht, dan gaan we stijgen. Wel ben ik het met u eens, dat alles voor de Rechtvaardigmaking geen rustgrond is, maar ik geloof dat ná de Rechtvaardigmaking ook geen rustgrond mag zijn. Het ga u goed.

DJK : Een geschiedenis van een verkoren ziel die opgeroepen werd door het geloof in Hem, en Christus voor zich had staan, maar Hem niet zag. Een die niet wist hoe te geloven, maar wel innerlijk gevoelde dat hij zonder dat geloof in Hem, voor eeuwig verloren zou gaan. Een laatste noodschreeuw om redding vanuit een onhoudbare nood van zijn ziel, en Christus openbaart Zich als Zijn zaligmaker, als Zijn Redder in de onhoudbare nood :

“Jezus hoorde, dat zij hem uitgeworpen hadden, en hem vindende, zeide Hij tot hem: Geloofst gij in den Zoon van God? Hij antwoordde en zeide: Wie is Hij, Heere, opdat ik in Hem moge geloven? En Jezus zeide tot Hem: En gij hebt Hem gezien, en Die met u spreekt, Dezelve is het. En hij zeide: Ik geloof, Heere! En hij aanbad Hem, Joh. 9:35-38”

Mevrouw E. van B : PS: Ik heb zelf ook een bezinningshyves opgestart in Sept. 2008. Mijn intentie was bij de start goed.

Heilig verontwaardigd ontdekte ik vorig jaar dat refo-jongeren zich uitleefde op Hyves. Omdat ik tegen muren van onwil opliep bij de Reform. scholen (zij wilde zich distantiëren van Hyves ondanks dat hun scholieren God lasterde onder de naam van de school) heb ik zelf een bezinnings-Hyves gestart.

www.laatzienwiegebent.hyves.nl Ondanks dat mijn boodschap bij velen is overgekomen, heb ik een bijsmaak.

Ik bemerkte al gauw dat het snel om mijn eigen eer gaat ipv dat ik de Boodschap wil neerleggen bij ongelovige en refo-jongeren.

Ik ben op Hyves afgeslacht, bedreigd... Bij andere werd ik populair door wat ik had bereikt.

En dat is juist genoeg om te stijgen, vat u? Dan heeft Gods Eer en Naam niet meer de eerste plaats, maar dan doen we alles voor eigen eer.

Herkent u dat? Vanuit deze Hyveservaring keek ik gisteren naar uw site. Alleen ik voelde niet dat u daar momenteel last van had.

En dat verwonderde mij...

Met vriendelijke groet,
Mevrouw E. van B

DJK : Doe geen dingen vanuit een goede bedoeling. David wenste een tempel voor den Heere te bouwen, en kreeg de zegen van Nathan daarover, 1 Kron. 17:1-4. Maar God wist er niet vanaf. En toch een kind van God met een goede en oprechte bedoeling. Die tempel Gods moest zijn zoon Salomo namelijk bouwen. Al waar God niet vanaf weet, zal Hij niet in meekomen noch zegenen. Hartelijke groet en Gods' licht en onmisbare zegen toegewenst!

D.J. Kleen

Van: Daan Kleen

Verzonden: vrijdag 5 juni 2009 18:16

Aan: Mevrouw E. van B

Onderwerp: Re : vraagje

Geachte mevrouw E. van B,

U stelde mij middels uw laatste mail de volgende vragen :

“Vraag, de discipelen wanneer waren die dan bekeerd mijnheer Kleen?

Bij hun persoonlijke roeping of pas na de opstanding?

Zij hadden tijdens de omwandeling nog geen Kennis aan de dood van Christus.

Dat was een verborgen zaak voor hen. En toch kende ze Hem!

Wanneer hebben ze Hem leren kennen? Bij hun persoonlijke roeping toch?

En in de 3 jarige omwandeling telkens wat meer.

Maar ik lees ook dat ze hebben moeten leren tot hun dood toe.

Nergens staat er dat ze uitgeleerd waren.”

Hieronder vindt u mogelijk een zeer duidelijk antwoord aangaande de vragen die u me stelde middels u laatste mail naar mij. Daarnaast ben ik (hierboven) nogmaals zeer uitgebreid ingegaan op de voorlaatste mail die u me stuurde.

Met een vriendelijke groet,

D.J. Kleen

“En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven, 2 Thess. 2 : 11”

Geachte lezer, langs deze weg wil ik u kennis laten maken van hetgeen ik onlangs ergens las. Het is maar een kort en bondig stukje van de heer Schroevers, die ik persoonlijk niet ken. Maar het verwoord eigenlijk vrij duidelijk van hoe men in de kerken der afscheiding denkt, hoe men redeneert, en hoe men daar leert. Maar ook hoe men elkander bakert, vermaant, onderwijst, en elkander vertroost. Maar niet alleen daar, want inmiddels in bijna geheel behoudend kerkelijk Nederland met deze on-Bijbelse theologische denkwijze vergiftigd geworden. Daaronder zal ik het Bijbels trachten te weerleggen. Ik citeer :

Standenleer

Naar aanleiding van het artikel van 4 september over de standen in het genadeleven komt de droevige onkunde wel naar voren. Wat onze vaders geleerd hebben, wordt tegengestaan. Heeft men het zelf wel geleerd? Ik lees van de discipelen toen zij met Christus rondwandelden (3jaar), dat zij niets van Zijn lijden en sterven begrepen. Ds. W.C. Lamain zegt hierover: "Hadden zij Christuskennis? Ja, maar zij verstonden nog niets van Zijn Borgtochtelijk lijden. Daar stonden zij nog voor, dat moesten zij nog leren. Zie ook de blindgeborene in Johannes 9:36, die zei: "Een ding weet ik, dat ik blind was en nu zie. Wie is Hij, Heere, opdat ik in Hem moge geloven"". Geleerd door onze vaders is altijd, als een mens bekeerd wordt:Godskennis, zelfkennis en op Gods tijd, op de derde plaats, Christuskennis, naar de mate God het geeft en leert. Comrie schrijft in zijn verklaring van HC Zondag 7 dat er ook in zijn tijd maar zeer weinigen tot de bewuste rechtvaardigmaking in hun geweten komen. Men verwacht de levendmakende daad, de wedergeboorte in engere zin (dadelijke rechtvaardigmaking) met de bewuste rechtvaardigmaking in het geweten (lijdelijke rechtvaardigmaking). Men leze ook de "Christenreis" van Bunyan. De toelidende weg naar Christus voerde eerst door de enge poort. Waarom heeft Bunyan Christen niet direct op Christus gewezen? Omdat het geloofsoog van de pas overtuigde en aan zijn ellende ontdekte zondaar nog zeer duister en gebrekkig is. De schuldverslagene heeft niet direct klare bevattingen van de zaligheid in en door Christus. De ontdekte zondaar heeft licht en onderricht van de Heilige Geest nodig om Christus in al de beloften van het Evangelie te zien. Lees ook hoe Christen als medepelgrim Getrouwe kreeg, maar dar deze de kruisverdiensten van Christus in de toepassing miste. Hier lezen we duidelijk dat een geopenbaarde Christus nog geen toegepaste Christus is. (einde citaat)

Joh. Schroevers
Wolphaartsdijk

Schroevers : Naar aanleiding van het artikel van 4 september over de standen in het genadeleven komt de droevige onkunde wel naar voren. Wat onze vaders geleerd hebben, wordt tegengestaan. Heeft men het zelf wel geleerd? Ik lees van de discipelen toen zij met Christus rondwandelden (3 jaar), dat zij niets van Zijn lijden en sterven **begrepen**. Ds. W.C. Lamain zegt hierover: "Hadden zij Christuskennis? Ja, maar zij verstonden nog niets van Zijn borgtochtelijk lijden. Daar stonden zij nog voor, dat moesten zij nog leren.

DJK : Die in den Zoon **gelooft**, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem, Joh. 3:35.

Waarom begin ik met deze tekst? Om de volgende redenen. Christus noemde Zijn discipelen meerdere malen, kleingelovigen, lees Matth. 8:28, Matth. 16:8, Lukas 12:28. Kleingeloof is immers ook geloof, want zo staat er toch geschreven; al had ge het geloof van een mosterdzaad etc. Het feit dus, dat zij in het geloof waren betekent dan ook dat zij aan het einde van de wet waren gebracht. **Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft**, Rom. 10:4. Zij waren dus der wet gestorven, en daarmee verlost van de vloek en doem der wet waaronder zij gehouden waren(Rom. 7:6), tot het moment aanbrak dat zij verwaardigd werden in Hem te geloven. Zij waren dus verlost geworden van de heerschappij van hun eerste geestelijke man(de wet in Adam), en daarmee in de vrijheid gezet geworden in de heerschappij van hun Tweede geestelijke man,

Christus. En dat alles in een weg van recht, Jes. 1:27. Door die verlossing uit de macht der duisternis, waren zij dus gekomen in het rijk van Zijn heerlijk licht. Door dat geloof waren zij ingelijfd in Zijn Lichaam, dat wil zeggen, opgelost geworden c.q. verenigd geworden. Een plant met Hem geworden. Hij de Wijnstok en zij de ranken. 'Wie in Mij blijft, en Ik in hem, zal veel vruchten dragen.' Daarnaast had Christus over hun geloof in Hem, tot hen gezegd als bevestiging van hun geloof : Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb, Joh. 15:3. Het feit dat Christus van hen getuigde dat zij rein waren, betekende dat zij kinderen Gods waren, die verlost waren van hun eerste man, en getrouwd waren geworden met hun Tweede Man, Jezus Christus, lees Rom. 5:1-2, Rom. 6:6-8, Rom. 7:1-6, Rom. 8:1-2. Zij waren dus verlost geworden van de vloek en heerschappij der wet, en in de vrijheid van het evangelie gezet, Gal. 5:1, 1 Joh. 12-13. Over de kinderen Gods heeft de apostel Paulus in Gal. 4:5-6 over geschreven: "Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. **En overmits gij kinderen zijt**, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!"

Christus had hen de zonden vergeven, daar was hun geloof immers een blijk van, en had Borgtochtelijk voor hen voor hen gebeden, met name in Getsehané. "En de Heere zeide: Simon, Simon, ziet, de satan heeft ulieden zeer begeerd om te ziften als de tarwe; Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude; en gij, als gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders, Lukas 22:31-32"

Daarnaast kenden zij dus ook de Vader, want zij kenden Christus en hadden Hem gezien. Hij en de Vader zijn één, Joh. 10:30, Joh. 14:10-11. En wie Christus ziet, die ziet de Vader Die Hem gezonden heeft, Joh. 12:45.

*Indien gijlieden Mij gekend hadt, zo zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu kent gij Hem, en hebt Hem gezien. Filippus zeide tot Hem: Heere, toon ons den Vader, en het is ons genoeg. Jezus zeide tot hem: Ben Ik zo langen tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? **Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien**; en hoe zegt gij: Toon ons den Vader? Geloofst gij niet, dat Ik in den Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelven niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken. Geloofst Mij, dat Ik in den Vader ben en de Vader in Mij is; en indien niet, zo geloofst Mij om de werken zelve, Joh. 14:7-11*

Als nu Jezus gekomen was in de delen van Cesarea Filippi, vroegde Hij Zijn discipelen, zeggende: Wie zeggen de mensen, dat Ik, de Zoon des mensen, ben? En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elias; en anderen: Jeremia of een van de profeten. Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? **En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.** En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon, Bar-Jona! want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is, Matth. 16:13-17

Hier sprak Christus Petrus niet zalig als zijnde een rechtvaardiging in Hem, want Petrus was alrede zalig in Hem. Maar het was dus meer een bevestiging van zijn zaligheid in Hem, op grond van zijn kostelijke en dierbare getuigenis. Dewelke een getuigenis was, die in de harten van al de discipelen leefde. Want Petrus was vaak de mond van hetgeen er in de harten der discipelen leefde. Hierover schrijft de apostel Johannes in zijn zendbrieven het volgende : *Zo wie beleden zal hebben, dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem, en hij in God, 1 Joh. 4:15 -- Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren; en een iegelijk, die liefheeft Dengene, Die geboren heeft, die heeft ook lief dengene, die uit Hem geboren is, 1 Joh. 5:1*

Kijk, in welke weg Christus Zich zou gaan vernederen, en eenmaal zou gaan sterven, zouden zij **na dezen** verstaan, Joh. 13:7. Dat wil zeggen, dat zij dan de zaken dieper zouden verstaan. Ze waren op dat moment nog Zijn kleingelovige kinderen, maar ze zouden opwassen tot jongelingen en vaders in de genade, 1 Joh. 2:12-13. **En vergeet voor niet dat zijn leefden in de tijd van de overgang van het oude OT naar het NT.** Het oude testament was in Christus vervuld geworden. Maar vanwege dat zij alrede in de vrijheid van het evangelie wandelden, waren zij innerlijk en geestelijk alrede de kruisdood met Hem gestorven (Gal. 2:19-20), alvorens Hij voor hen aan het kruis was gegaan. Anderzijds konden zij nooit rein zijn, noch minder verlost van hun zonden zijn. Zij hadden dus een bewuste kennis van alle benodigde zaken tot zaligheid, het ontbrak hen alleen nog vaak aan licht en het dieper verstaan van de zaken die zij bezaten. Calvin spreekt in dit geval van een ingewikkeld geloof. Het geloof als een geschenk, als een gave Gods, vergelijkt Calvin met een sierlijk ingewikkeld pakje. Hoe verder het pakje wordt uitgewikkeld, en open wordt gemaakt, wordt de ziel niet rijker, maar wel meer verwonderd en dieper in Zijn heilgeheimen ingeleid. Daarnaast wil ik hierbij ook nog even de verdraaiingen rechtzetten, hetgeen velen gedaan hebben aangaande sommige uitspraken van Calvin. Calvin sprak weleens over de wedergeboorte in de engere zin, hetgeen heenwees op de rechtvaardigmaking, de levendmaking, in en door het geloof in Christus. De reformatoren hebben deze zaken namelijk nooit gescheiden. Daarnaast sprak Calvin van de wedergeboorte in de ruimere zin, waarmee hij de opwas in de genade bedoelde. De opwas, de bevestigingen en de verzegelingen, dewelken voortvloeien uit de oefeningen des geloofs.

De discipelen leefden zichzelf dus niet meer, maar Christus leefde in hen. Daartoe waren zij der wet gestorven, opdat zij Gode in Christus Jezus leven zouden. De trap en mate van hoe zij dit verstonden, en doorleefden, kon verschillen, want Johannes, Petrus en Jacobus waren dieper ingeleid en hadden meer van Hem gezien dan de anderen. Maar Johannes zegt in zijn zendbrief dat zelfs de kinderen in de genade, zelfs de Vader kennen en gezien hebben, 1 Joh. 2:12-13. Iemand die geen kennis heeft aan de schuldvergeving, heeft dus ook geen kennis aan Christus, nog minder aan de Vader. Want niemand komt tot de Vader, dan door Mij, zegt Christus in Joh. 6.

*Zo dan, mijn broeders, **gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus**, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. **Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren;** also dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter, Rom. 7:4-6*

Geliefde lezer, laat u niets wijs maken, want hier hadden de discipelen alrede zielsbevindelijke kennis aan, alvorens Christus aan het kruis stierf voor al Zijn volk in de volheid des tijds. Zijn lijdensweg op aarde, Zijn kruisgang, Zijn sterven en Zijn opstanding, moet u absoluut los zien, en absoluut gescheiden houden van het geestelijke leven der discipelen. Vanwege dat velen binnen de afscheiding denken dat Christus de zonden niet vergeeft, of de zondaar vrijspreekt, maar juist de Vader, is men en on-Bijbels gaan denken dat, voor het bewustzijn van de discipelen, hun zonden pas waren vergeven toen Christus voor hen aan het kruis was gegaan, en voor hen uit de doden was opgestaan. Dat betekent dan dus ook dat de discipelen eigenlijk maar halfrein waren, waarvan Christus in Joh. 15 vers 3 getuigde : *“Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb.”* Hier volgen nu 8 bewijzen uit de Heilige Schrift dat Christus de Rechter is, en Hem de macht gegeven is van de Vader om de zonden te vergeven :

En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven. En die mede aanzaten, begonnen te zeggen bij zichzelf: **Wie is Deze, Die ook de zonden vergeeft?** Lukas 7 : 48-49

Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn, Joh. 8:36.

En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: **Mij is gegeven alle macht** in hemel en op aarde. Matth. 28:18

En heeft ons geboden den volke te prediken, en te betuigen, **dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden**, Handelingen 10:42

En Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. **En Ik heb de sleutels der hel en des doods**, Openb. 1:18

Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; **gelijkerwijs als Christus u vergeven heeft**, doet ook gij also, Kol. 3:13

Want ook de Vader oordeelt niemand, **maar heeft al het oordeel den Zoon gegeven**, Joh. 5:22

En heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden, **omdat Hij des mensen Zoon is**, Joh. 5:27

Kanttekening - 33

omdat Hij des

Dat is, omdat Hij, in enigheid zijns persoons de menselijke natuur aangenomen hebbende, van God tot een Middelaar en rechter is gesteld, en hetzelfde ambt ook als mens zal uitrusten; Dan. 7:13; Hand. 10:42, en Hand. 17:31; Joh. 17:2.

Mijn vraag aan u lezer, wie durft er nu nog te beweren dat Christus niet geboren was geworden in het hart van Zijn discipelen, zonder dat zij daar de bewuste kennis in hun harten van omdroegen....?? Wie durft er nu nog te beweren dat zij geen bewuste kennis hadden van hun vergeving der zonden om Zijns Naams wil...?? Wie durft er nu nog steeds te beweren dat Christus de zonden niet vergeeft, en of macht heeft de zondaar vrij te spreken van schuld straf en oordeel....??

Schroevers : Zie ook de blindgeborene in Johannes 9:36, die zei: "Een ding weet ik, dat ik blind was en nu zie. -- Wie is Hij, Heere, opdat ik in Hem moge geloven.

DJK : Hier rukt de heer Schroevers twee zaken geheel uit elkaar. Hij vermengt hier het aardse met het geestelijke, op een on-Bijbelse wijze. Want, de getuigenis van de blindgeborene aangaande de genezing van zijn blindheid, had namelijk werkelijk niets met zijn zielenblindheid te maken. Dat blijkt namelijk uit hetgeen er in Joh. 9:24-25 geschreven staat : *Zij dan riepen voor de tweede maal den mens, die blind geweest was, en zeiden tot hem: Geef God de eer; wij weten, dat deze Mens een zondaar is. Hij dan antwoordde en zeide: **Of Hij een zondaar is, weet ik niet; een ding weet ik, dat ik blind was, en nu zie.*** --- Wanneer die blindgeborene nu op dit moment alrede wedergeboren in Hem had geweest, en alrede in Hem had geloofd, had hij er nimmermeer aan durven twijfelen of Hij een zondaar was. Want, dan had

hij namelijk moeten getuigen, dat juist vanwege het feit dat er in Hem geen enkele zonde te vinden was(Joh. 8:46), dat dát de reden was waarom hij nog in Hem zalig kon worden. Maar wanneer Christus die blindgeborene dan buiten geworpen vindt van de Synagoge, roept Hij hem op tot het geloof in Hem, tot het geloof in de Zoon van God, wordt hij overtuigd van zonden, gerechtigheid en oordeel. Door de Geest die van Hem uitgaat. Overtuigd van zonde, omdat die blindgeborene (nog) niet in Hem geloofde, Joh. 16:9. Kijk, en hier moest die blindgeborene met Jona overboord, om voor eeuwig om te komen. Hier werd dus in zijn ziel een gericht gespannen. Hij werd opgeroepen tot iets wat hij niet kon, waartoe hij onmachtig was. Waarom? Omdat hij besloten was tot op het geloof (Gal. 3:23), omdat hij nog immer onder de wet in bewaring was gehouden(Rom. 7:6). Geliefden, hier was de blindgeborene gekomen aan het einde van de wet, en stierf innerlijk de geestelijke kruisdood met Christus, om daarna, nadat Christus Zich aan zijn verloren ziel had geopenbaard, met Hem op te staan uit de doden. *“Jezus hoorde, dat zij hem uitgeworpen hadden, en hem vindende, zeide Hij tot hem: Geloofst gij in den Zoon van God? Hij antwoordde en zeide: Wie is Hij, Heere, opdat ik in Hem moge geloven? En Jezus zeide tot Hem: En gij hebt Hem gezien, en Die met u spreekt, Dezelve is het. En hij zeide: Ik geloof, Heere! En hij aanbad Hem, Joh. 9:35-38.”*

Hoe leest gij het Woord, en verstaat gij ook hetgeen gij leest....??

Schroevers : Geleerd door onze vaders is altijd, als een mens bekeerd wordt:Godskennis, zelfkennis en op Gods tijd, op de derde plaats, Christuskennis, naar de mate God het geeft en leert.

DJK : En dit alles in een weg van Gods heilige recht. Want, God kan van Zijn recht geen afstand doen, en eist daartoe bij al Zijn volk hier in de tijd, Zijn heilig en volmaakte Beeld terug. Dit eist Hij van hen middels Zijn heilige recht. In dat recht worden zij in een onhoudbare nood ontdekt aan hun ellendestaat voor God, worden zij verlost van deze ellende in en door het werk van Christus, en zijn zij Gode eeuwig dankbaar voor zulk een wonderlijke en onverdiende zielsverlossing. Kijk, bij de moordenaar, kijk bij de blindgeborene, kijk bij de Samaritaanse vrouw, kijk bij de geraakte, kijk bij de blinde Barthimeus, kijk bij Zacheus, kijk bij de stokbewaarder. Allen werden zij in een zeer korte stonde aan hun ellende ontdekt, zijn zij verlost geworden van hun zonden, en hebben zij allen Christus voor deze weldaad aanbeden van dankbaarheid, door het geloof in Hem. Want, Hij kwam immers tot hen, en Hij was immers gekomen om te zoeken en zaligen dat verloren was/is.

Tegenwerping : Is er dan geen weg tot de Weg? Is er dan geen ellendekennis en overtuiging van zonden aler een ziel door het geloof is opgelost geworden in Christus. Jawel, maar slechts vanuit een houdbare nood. Eigenlijk kunnen en moeten we alleen maar spreken van de kennis der ellende wanneer een ziel gedaagd is geworden voor het heilige recht God. Waartoe de Vader de ziel trekt tot de gemeenschap met Christus. Want, niemand komt tot Mij, tenzij de Vader die Mij gezonden heeft, hem trekke, leert Christus ons in Joh. 6. Alles wat dus voor het recht doorleefd wordt zijn overtuigingen van zonden, maar is dus (nog) niet de ellendekennis waar de HC over spreekt. Op de weg tot Weg zijn het de goedertierenheden des Heeren die de ziel tot bekering leiden, Rom. 2:4. Maar zolang de ziel nog niet opgelost is geworden in Christus, verkeert hij dus nog onder de heerschappij van zijn eerste geestelijke man, lees Rom. 7:1-6. De ziel moet dus gedreven worden door de bloedwrekende drijving der wet, tot zijn geestelijke Tweede Man.

Schroevers : Comrie schrijft in zijn verklaring van HC Zondag 7 dat er ook in zijn tijd maar zeer weinigen tot de bewuste rechtvaardigmaking in hun geweten komen.

DJK : Wat heb ik met Comrie te maken, wanneer het Woord ons betere dingen leert. Was Comrie dan geen kind en knecht die het zelf mocht kennen? Ik zeg u, van JA. Maar dat waren Van der Groe, Huntington, Boston, Kohlbrugge, en Rutherford ook. Maar zij hadden wel degelijk een geheel andere theologische denkwijze als dr. Alexander Comrie. Zou een barende moeder dan niet weten in welke smarten zij haar kindje heeft gebaard, lees Joh. 16:20-22. Hier vergelijkt Christus Zichzelf met het geboren Kind in de harten van Zijn discipelen. Daarnaast zegt Christus in de gelijkenis van de Goede Herder, in Joh. 10:3 dat al Zijn schapen Zijn stem horen, en dus ook kennen. *“Ik ben de goede Herder; en Ik ken de Mijnen, en worde van de Mijnen gekend, Joh. 10:14”* Wist die moordenaar dan niet met bewust hoe Hij als zijnde de Goede Herder, Zijn leven voor hem had gesteld?

“En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbij gaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal. En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting.” – Exodus 12: 13-14

Want, in mijn en uw Bijbel staat geschreven : *“Om welke oorzaak ik ook deze dingen lijde, maar word niet beschaamd; want ik weet, Wien ik geloofd heb, en ik ben verzekerd, dat Hij machtig is, mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag.”*(2Tim.2:12) De apostel Paulus leert ons hier, dat hij geloofde in een Persoon, en niet in een zaak, want er staat niet geschreven WAT ik geloofd heb, maar WIEN ik geloofd heb. Als het waar was wat Schroevers en/of Comrie hier durven te beweren, dan zou dat betekenen dat velen of enkelen van Gods uitverkoren Kerk het nooit aan de weet zullen komen met Wie ze in het geestelijke huwelijk zijn getreden?!! Als hier op deze zondige verrotte aarde, het voor de mens die mag gaan trouwen, dit nu een zeer onvergetelijk heugelijk feit is, zou dan de Bruid van Christus haar trouwdag met Hem niet weten? De Heere schrijft aangaande de aardse verlossing van Israël uit het diensthuis van Egypteland : *“En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting.”*

Zou dan dat geestelijke Israël, Gods uitverkoren volk, die geestelijk heugelijke feestdag niet kunnen heugen wanneer ze uit het diensthuis der zonden en het schrikkelijke diensthuis van satan, waarmee de boze hen in hun klauwen hield, verlost zijn geworden? Zou dan de oude Simeon in de tempel, dan zo maar wat gezegd hebben, toen hij het Kindeke Jezus in zijn armen had en God loofde, en zei *“Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord”*(Lukas 2:29) En zou dan de hoofdman over honderd bij het kruis, zo maar wat gezegd hebben, toen hij het getuigde : *“Waarlijk, deze was Gods’ Zoon!”*

En zou de blindgeborene Hem dan zo maar hebben aanbeden, toen hij in Hem geloofde? En zou die wenende hoer uit Lukas 7 dan zo maar zonder vreugde in haar ziel naar huis zijn gegaan, toen Christus tot haar zei: *“Uw zonden zijn u vergeven...”*

En zou de moordenaar aan het kruis daar dan zo maar hetzelfde zonder enige innerlijke vreugde en blijdschap in Christus aan zijn vervloekte kruis hebben gehangen, toen Christus tot hem die woorden van vrijheid en vrede tot zijn helwaardige ziel sprak: *“Heden zult ge met Mij in het Paradijs zijn!”*

En zou dan de apostel Paulus in de war zijn geweest toe hij op moest schrijven, geïnspireerd door de Heilige Geest, hetgeen in Hebreë 11:13 geschreven staat van de gehele oud-testamentische Kerk van Christus : *“Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleden, dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren.”* En zou dan Salomo in zijn Hooglied, dan zo maar wat hebben geschreven, toen hij zelf innerlijk verslonden lag in die liefde van Christus : *“Ik ben krank van Zijn liefde”* – en toen hij schreef : *“Hij kusse mij met de kussingen Zijns*

monds...” Wijzen al deze dingen niet heerlijk schoon naar dat geestelijke huwelijk tussen Christus en Zijn bruid?

Schroevers : Men verwacht de levendmakende daad, de wedergeboorte in engere zin (dadelijke rechtvaardigmaking) met de bewuste rechtvaardigmaking in het geweten (lijdelijke rechtvaardigmaking).

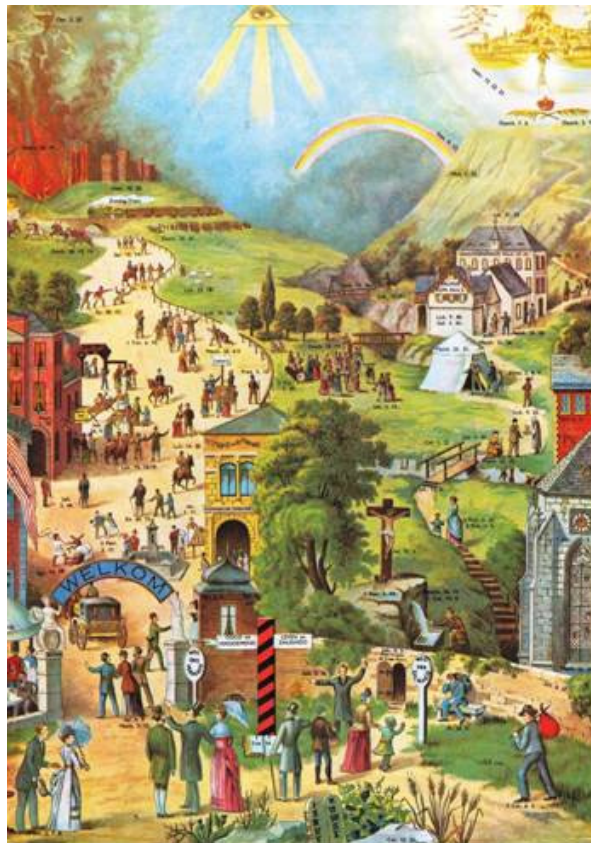
DJK : Uit deze woorden blijkt duidelijk dat velen in de Nadere Reformatie, maar nog meerderen in hun navolging daarna, deze on-Bijbelse theologische denkwijze hebben overgenomen, door in hun leer en prediking de wedergeboorte en de levendmakende daad te scheiden van de (bewuste) rechtvaardigmaking. Deze vervloekte on-Bijbelse denkwijze druist geheel in tegen de gehele Heilige Schrift, met name tegen de zendbrieven van Paulus aan de Romeinen en de Galaten, waarin de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze zeer duidelijk verwoord en omschreven wordt. Lees en herlees die Galaten en Romeinenbrieven, en vraag of God uw ogen wil openen.

Tegenwerping : Zijn dan al die mensen die dit leerden vervloekt? Natuurlijk NIET. Maar we hebben het nu over dit belangrijke punt waarin zij afweken van de Schriften, maar ook afweken van de nije leer der reformatoren.

Geliefden, u moet nimmer vergeten dat zolang een ziel Christus (nog) niet kent als zijn Zaligmaker, als zijn schuldovernemer, als zijn Borg, als zijn Rabouni, als zijn Goede Herder, als de Wijnstok waarin hij is ingelijfd, als de Vader van de verloren zoon, als de steenrots waarop de wijze bouwer zijn geestelijk huisje mocht bouwen, die ziel nog immer verkeert onder de gramschap en de toorn van God, nog immer verkeert onder de vloek en doem der wet, nog immer getrouwd is met zijn eerste geestelijke man (de wet in Adam), en daarmee nog immer geestelijk dood en verdoemelijk voor God ligt.

Schroevers : Men leze ook de "Christenreis" van Bunyan. De toeleidende weg naar Christus voerde eerst door de enge poort. Waarom heeft Bunyan Christen niet direct op Christus gewezen? **Omdat het geloofsoog van de pas overtuigde en aan zijn ellende ontdekte zondaar nog zeer duister en gebrekkig is.** De schuldverslagene heeft niet direct klare bevattingen van de zaligheid in en door Christus. De ontdekte zondaar heeft licht en onderricht van de Heilige Geest nodig om Christus in al de beloften van het Evangelie te zien.

DJK : Dus de discipelen hadden Hem met hun kleingeloof maar gebrekkig en duister gezien, dan? En de Samaritaanse vrouw uit Joh. 4, die van Hem getuigde: "Is Deze niet de Christus", had Hem dus ook maar duister en gebrekkig gezien, dan? Geliefden, misschien begrijpt u wat meer en duidelijker waarom er geen zielen meer doorbreken in het geloof in Hem. Met deze verkrachting van de leer wordt namelijk Goddrie-enig tot een leugenaar gemaakt, vanwege dat velen Zijn geïnspireerde en geopenbaarde Waarheid, verdraaien tot hun eigen verderf, 2 Petrus 3:16. Het kleingeloof wijst ons op de mate c.q. de kracht van het geloof waarmee zij in Hem waren ingelijfd. Het kleingeloof ziet Hem daarom net zo helder staan, en gelooft zet zo helder in de vergeving der zonden, als het grote en het sterke geloof. *Die nu de vijf talenten ontvangen had, ging heen, en handelde daarmee, en won andere vijf talenten. Desgelijks ook die de twee ontvangen had, die won ook andere twee. Maar die het ene ontvangen had, ging heen en groef in de aarde, en verborg het geld zijns heren, Matth. 25:16-18.* Deze gelijkenis ziet op de opwas in het geloof in Hem, want waar geen toename en opwas in het geloof is, daar is immers geen geloof in Hem. Daartoe begroef die laatste knecht zijn ene talent in de grond, en won en niets bij. Dit ziet nu op het tijdgeloof, en of wondergeloof, lees in Matth. 13. Daarnaast wil ik u hieronder wijzen op het schilderij van de brede en de smalle weg:

Let hierbij op, dat op dit schilderij het kruis vlak achter het poortje staat. Het poortje ziet op het recht, wanneer de zondaar door de Vader tot de gemeenschap en de kennis van het bloed van Christus wordt gebracht, Luk. 13:24. God stelt de zondaar in zijn ellende, God eist Zijn Beeld terug, de zondaar staat naakt en verdoemelijk voor God en wordt hiermede terug geleid in Adam. Aan deze oproep tot betaling, moet de zondaar sterven, en sterft vervolgens de kruisdood met Christus. Kijk, dit is nu het moment wanneer de zondaar gedreven wordt tot het einde van de Wet, middels de geestelijke vloek- en doemwerking ten dode, die er van de geestelijke bediening der wet uitgaat. Wanneer de zondaar daar mag komen, gaat hij geestelijk met Jona overboord, en valt in de golven van Gods toorn en gramschap over zijn bedreven zonden. Maar dat verloren gaan, laat God in Christus niet toe. Want dan, daar in dat onhoudbare dodelijkst tijdsgewricht wordt precies op tijd door God een Vis gestuurd, om die zondaar in die golven op te vangen, Dewelke is Jezus Christus en Dien gekruisigd. *Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teken; en hun zal geen teken gegeven worden, dan het teken van Jona, den profeet, Matth. 16:4.*

Misschien begrijpt u nu wat beter, waarom ik een bezwaar heb op de weg die Bunjan uittekent, die loopt van het poortje tot het kruis, alwaar christen nog immer met zijn pak van zonden op zijn rug loopt. Dit vinden we nergens verwoord, in de zendbrieven der apostelen. De apostelen riepen wel op tot de opwas in het geloof. *Daarom, **broeders**, benaarstigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen, 2 Petr. 1:10.* Hier schrijft Petrus een zendbrief tot zijn geestelijke broeders in Christus...!! (lees ook kant.) Mag ik u er dan ook nog op wijzen, welke **drie dingen** christen bij het kruis ontving. Ik citeer John Bunjan :

Ik zag ook, dat de hoge weg, waarlangs CHRISTEN gaan moest, aan beide zijden beschermd werd door een muur, en die muren heetten HEIL (Jes.26:1, Jes.60:18). Deze weg liep de beladen CHRISTEN op, doch niet zonder grote moeilijkheid, veroorzaakt door de last die hij op zijn rug had. Zo spoedde hij zich voort, tot hij aan een wat hoger gelegen plaats kwam, waarop een Kruis stond; wat lager lag een grafstede. Ik zag dat zodra CHRISTEN aan het kruis kwam, het pak van zijn schouders gleed en naar beneden rolde, tot het aan de mond van het graf kwam; daar viel het in en ik zag het niet meer. Nu werd CHRISTEN zéér vrolijk en uitermate verheugd, en met een blijmoedig hart jubelde hij: "Hij heeft mij vrede gegeven door Zijn lijden en het leven door Zijn dood."

Hierna stond hij enige tijd stil, om te zien en zich te verwonderen; want hij was er over verrast, dat het aanschouwen van het kruis hem zo van zijn last kon ontdoen. Hij aanschouwde het nog eens en nog eens; tot eindelijk een vloed van tranen over zijn wangen stroomde. Zo staande, aanschouwende en wenende (Zach. 12:10), zag hij drie blinkende personen tot hem komen, die hem groetten met deze woorden: "Vrede zij u." **De eerste zei tot hem: "Uw zonden zijn u vergeven" (Marc. 9:2). De tweede trok hem zijn oude, vuile kleren uit en bekleedde hem met andere klederen (Zach. 4:4, 5). De derde zette een merk op zijn voorhoofd en gaf hem een rol, waaraan een zegel hing (Ef.1:13), die hij tijdens zijn loop moest inzien en daarna overgeven aan de Hemelpoort;** en daarop gingen zij weg. CHRISTEN sprong wel driemaal op van loutere vreugd en begon daarop aldus te zingen:

*Ik reisde voort, met schuld beladen,
Door zorg en kommer neergedrukt;
Maar hier bewees mij God genade,
Hier week mijn smart, mijn droefenis.
Welk woord is dit! Wat plaats is deze!
Hier nam mijn druk opeens een end,
Hier smaak ik, vrij van angst en vreze,
Een vreugd, tevoren nooit gekend.
(Dat is wat?!) Kent u dit ook?
Moest hier de grens zijn van mijn lijden,*

*Mijn last mij worden afgelicht?
En mag mijn ziel zich thans verblijden,
Verblijden voor Gods aangezicht?
Gezegd kruishout! Eeuwig leven
Schenkt Hij, die - dood en hel ten spijt -
Voor mij Zich hier wild' overgeven,
En mij van schuld en straf bevrijdt.*

Zo kwamen zij aan de hemelpoort :

Boven de poort waren in gouden letters deze woorden geschreven: "Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan de boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad" (Openb. 22:14).

De blinkenden geboden hun te roepen aan de poort, wat zij ook deden; waarop enigen van boven over de poort naar beneden keken, te weten Henoeh, Mozes en Elia, aan wie gezegd werd, dat deze reizigers van de stad VERDERF kwamen en wel uit zuivere liefde tot de Koning van deze plaats. **Daarop gaven zij hun bewijs over, dat tot de Koning gebracht werd.** Nadat Deze het gelezen had, vroeg Hij waar die mensen waren. Men antwoordde: "Zij staan buiten aan de poort," waarop de Koning beval de poort te openen, "opdat," zei Hij, "het rechtvaardige volk, dat de getrouwigheden bewaart, daardoor inga" (Jes. 26:2).

De Hemelstad

De mannen (zoals ik in mijn droom opmerkte) gingen de poort door, en zie, met dat zij intraden, werden zij geheel veranderd; zij kregen een gewaad aan, dat blonk als goud. Daar waren er ook met harpen en kronen, die zij hun ook gaven; de harpen om er mee te loven en de kronen tot een teken van eer. Toen hoorde ik in mijn droom, dat alle klokken in de stad van blijdschap wederom luiden en er gezegd werd: "*Gaat in, in de vreugde uws Heeren!*"

Ik hoorde daarna ook deze mannen zelf met een luide stem zingen: "Dankzegging, eer, heerlijkheid en kracht zij Hem Die op de troon zit en het Lam tot in eeuwigheid!" (Openb. 5:13).

Toen nu de poorten opengingen om deze mannen in te laten, blonk de stad als de zon; de straten waren van goud en daarop wandelden er velen met kronen op de hoofden en palmtakken in de handen en gouden harpen, om daarmee lof te zingen. Daar waren er ook, die vleugels hadden en zij antwoordden de een de ander, zonder enig ophouden, zeggende: "*Heilig, heilig, heilig is de Heere!*" En daarna werden de poorten gesloten. (einde citaat : John Bunjan)

DJK : Geliefden wat denkt u nou zelf, zou het nog waar zijn wat Comrie en de heer Schroevers in zijn navolging durven te beweren, met het volgende : **"Comrie schrijft in zijn verklaring van HC Zondag 7 dat er ook in zijn tijd maar zeer weinigen tot de bewuste rechtvaardigmaking in hun geweten komen."**

Gods onfeilbare Woord én John Bunjan hebben deze gruwelen nooit geleerd, en nog minder verdedigd...

Schroevers : Lees ook hoe Christen als medepelgrim Getrouwe kreeg, maar dat deze de kruisverdiensten van Christus in de toepassing miste. Hier lezen we duidelijk dat een geopenbaarde Christus nog geen toegepaste Christus is.

DJK : Een geopenbaarde Christus, is dé toegepaste Christus van eeuwige zaligheid, en dat Getrouwe en Christen daar beide kennis en deel aan hadden, bleek aan het einde van hun reis toen ze gekomen waren bij de hemelpoort, wanneer ze beiden de drie zaken aan de engelen overhandigden. Deze drie zaken, welke zeer duidelijk heenwezen op de vergeving van hun zonden, die zij zelf met zich mede droegen, en ook zelf gezien hadden, werden weleens verschrikkelijk bestreden, hetgeen twijfel en duisternis met zich mede kan brengen. Maar de wortel der zaak werd in hen beide gevonden, Job 19:28. Zij waren de ranken, maar Hij was hun Wijnstok in Wie zij waren ingeënt. De ranken kunnen daarom weleens zonder sappen zijn, maar de Wortel waaruit zij hun sappen verkregen was nimmer zonder levenssappen. Het vuur en de olie die in hun vaten was ontstoken, stond weleens op een zeer laag pitje, waardoor ze weleens in slaap zonken. Maar wanneer de Bruidegom bij vernieuwing weer eens in aantocht was, dan vlamde het vuur van hun lampje weer op. Niets uit die mij, maar al uit Hem, zo reist de Kerke Gods naar dat eeuwige Jeruzalem.

Geliefden, we hebben langs deze weg enkele van de gruwelijke leerdwalingen trachten te weerleggen op een Bijbelse wijze. Is het u ook opgevallen, dat de heer Schroevers in zijn schrijven niet ene keer gekomen is met zaken uit de zendbrieven der apostelen? Hoevelen binnen de OGG, de Ger. Gem. en de Ger. Gem in Ned. blijven het bovenstaande en het volgende niet met hand en tand verdedigen, vasthouden en on-Bijbels leren? En omdat het on-Bijbels uitleg van leer en prediking is, is het een vervloekte uitleg van leer, wanneer men blijft leren en preken :

1. Dat de kleinen in de genade Christus nog niet kennen.
2. Dat begeren naar genade alreeds genade is.
3. Dat de vergeving der zonden een nadere weldaad is, in het leven van Gods kinderen.
4. Dat Christus een verborgen Persoon is voor de levende Kerk, en dat daarom velen met schrik in de Hemel zullen vallen.
5. Dat de wet een zondaar levend maakt (wedergeboorte in engere zin), en Hem uitdrijft naar Christus.
6. Dat een zondaar al gerechtvaardigd is, zonder dat hij of zij daar kennis aan heeft (de twee-kanten theorie, die in haar oorsprong dezelfde waarheden bevatten als A. Kuijper, met zijn veronderstelde wedergeboorte, of de veronderstelde rechtvaardigmaking zoals deze dwaling nu genoemd moet worden).
7. Dat de kerk met een geopenbaarde Middelaar de dood nog in moet, omdat zij met een openstaande schuld over de wereld gaat. Bedekte schuld is daarom nog geen vergeven schuld.

Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf, 2 Petrus 3:16

Van: Mw. E. Van B.

Verzonden: vrijdag 5 juni 2009 22:15

Aan: 'D Kleen'

Onderwerp: re

Geachte Mijnheer Kleen,

Dank voor uw uitvoerige mail. De eerste heb ik geheel gelezen, de 2e nog niet. Ook ik ben zakelijk werkzaam en het is koopavond, maar ik hoop zo gauw de gelegenheid daar is, uw mails te lezen.

Toch wil ik wel eerst even wat **rechtzetten**.

Ik begrijp uit uw reacties dat u mijn woorden **volkomen verkeerd hebt geïnterpreteerd**. Op dit moment, voor ik uw mails goed heb kunnen lezen, vind ik het niet zo nodig om een totaal beeld te geven. Maar dit moet eerst van mijn hart, omdat u de plank totaal mislaat. Laat voorop staan dat ik hier niet uit verdediging van mijzelf schrijf, maar enkel om wat foutieve inschattingen uit de wereld te helpen.

U meent uit mijn woorden te begrijpen dat de 2 vertroostingën die ik schreef (betreft onderwijs van Gods knechten en onderwijs in Gods huis) zaken voor mij waren. Dit is onterecht! Dit waren vertroostingën en bemoedigingën en géén zaken.

Dat is een groot verschil.

Misschien heb ik het te onduidelijk beschreven.

Over de zaken heb ik niets geschreven, enkel en alleen dat ik 6 jaar terug totaal verloren was. Geen consciëntieovertuiging, maar ik was met alles aan een eind gekomen. Maanden daarvoor, in oktober 2002, bepaalde de Heere mij bij de 5 dwaze maagden. 's Nachts werd ik wakker van een groot alarm, een sirene. (bleek later een fabrieksalarm van een fabriek die voorgoed ging stoppen)

Ik schrok wakker, en in die tijd was er ook oorlogsdreiging in Europa, (en bang ben ik niet uitgevallen, want ik heb een nuchter karakter, maar ik meende dat het de sirene was van de militaire kazernes achter ons huis) en ik schrok zo van dit alarm dat het door mij heen flitste: En als het nú op dit moment sterven wordt?

Dat ik nú voor Gods Troon moet komen? Dat ik inwendig uitriep: Heere, U weet wat er allemaal bij mij heeft plaatsgevonden (mijn biddend in slaap vallen, mijn roeping, en de verdere zaken wat ik beleefd had etc.)

En direct daarop zag ik opeens door Goddelijk Licht **wat** ik zei.

Dat sloeg zo bij mij naar binnen, dat ik uit kermde: O, Heere, ik rust op gegeven Genade, ik ben gelijk de 5 dwaze maagden. Hier zijn maanden op gevolgd die ik niet ga verhalen. Met al mijn Weldaden was ik die betreffende nacht door een wak gevallen, maar nog niet verdronken...

In mei 2003 kreeg ik op bijzondere wijze de woorden: **Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid**. Ik begreep er **niets** van. Ik begreep niet wat **dit** wilde zeggen. Maar het was zo *krachtig* dat ik er ónmogelijk omheen kon.

Op dat moment wist ik terdege Wie dat sprak, alleen ik begreep de bedoeling niet van deze woorden. In dezelfde week kreeg ik plotseling griep, zo'n pijn, dat ik kronkelde door mijn bed. Mijn helse hart barstte open, de inwendige vloeken, het sticht niet om hierover uit te wijden. Ik sprak niets uit, maar inwendig braakte ik van vijandschap, dat ging **zo diep** dat ik de Heere Jezus zelfs hatelijk aanzag.

Ik kan niet vertolken wat ik *daar* beleefde. Ik **ervaarde** INTENS mijn haat tegen de Heere Jezus. Ik was totaal gebroken. Nú, had ik ALLES verspeeld!

Nooit kon het meer goed komen!! Dit was voor mij nét zo erg als dat ik had gezondigd tegen de Heilige Geest. **Het was VERLOREN....**

Alle Genadegaven had ik er doorgebracht...

Deze pijn is niet te beschrijven.

Zondags ging ik naar de kerk, en daar las men een preek.

En tijdens deze preek, leidde de Heere mij terug naar het alle eerste begin (1989) waar ik voor het eerst met God te maken had gekregen. En vandaar mijn weg tot heden (2003). God liet mij een blik werpen op de satan, dat deze een leugenaar was vanaf de beginne. Dat hij mij altijd had voorgelogen.

God bepaalde mij ook bij een bijzondere zonde uit mijn jeugd, waar ik nooit meer aan dacht. Mijn levensweg, mijn vijandschap. Maar dat ondanks dat ik het erdoor had gebracht er een weg van ontkoming was. Een weg door God Zélf uitgedacht.

De uitverkiezing, een weg door God Zelf **bedacht**.

De woorden van enkele dagen terug werden *toen* pas door God Zélf verklaard.

Daarvoor kon ik er niets mee, maar nú werd het verklaard.

Dat Jezus Christus gisteren (de toeleidende weg), maar ook heden, Dezelfde is en in der eeuwigheid. Dit was zo onbegrijpelijk, hoe kon *dit* bestaan???!?

Op dat moment kreeg ik een terugblik op mijn overleden broer die de wereld ook gekozen had, maar die de Heere had laten liggen. En mij ... hoe was dat mogelijk!

Voor mij... voor een vijand. Dit Wonder was **niet te bevatten** enkel **te aanbidden**.

Waarom was het op *mij* gemunt? Om het Eeuwig Welbehagen!

Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden werd waargemaakt.

Korte tijd heb ik hiervan kunnen smaken. Daarna zijn 5 vreselijke jaren opgevolgd. Ik ben geestelijk door een hel gegaan. Ik meende dat alles weer kwijt was.

Het lust mij niet om daarover uit te wijden. Precies 5 jaar later in mei 2008 kwam de Heere als een **Getrouw God** weer terug. Wederom met dezelfde tekst: *Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid*.

Waarin de Heere mij wéér terugleidde, en liet zien dat Hij Getrouw was al was ik ontrouw. Niet te bevatten...

Mijnheer Kleen, dit waren voor mij zaken.

Ik kan het vast niet verwoorden hoe ik het ervaaarde. Dat weet God alleen.

Persoonlijke Onderwijzingen en vertroosting en zijn wat anders.

Al zijn deze ook zeer groot. En vinden deze plaats dan weet je ook *terdege* Wie tot je spreekt. Wel wordt er daarna ernstig aangeschut, zodat je het zelfs in twijfel trekt.

Maar laat de Heere er weer licht overvallen, is er op dat moment geen twijfel mogelijk.

Ik weet niet wat van namen ze eraan plakken, maar dáár (mei 2003) ben ik aan de weet gekomen, dat het vrije Genade was! Er hoefde NIETS van mij bij.

De gehele weg daarvoor was anders en toch niet te verachten, want het bracht mij op dat plekje. De punten (Jes 66 en Jes 56) die u meende dat ik als zaak zag heb ik nooit als zaak gezien. Dat waren beide Wonderlijke en onvergetelijke vertroosting en maar géén zaken. Het gaf mij toen (Jes 66) echter zoveel verwondering dat de Heere mij onder Zijn knechten in Gods Huis wilde onderwijzen en vertroosten.

De kantekening ken ik. Het wordt te langdradig om daar op in te gaan.

En met Jes 56 was het een onderwijzing en een vertroosting wat de Heere later waarmaakte (zie o.a mei 2003).

U meende dat ik op pag 3 wat foutiefs had geplaatst. (de woorden:De Heere had mij nl. wat anders geleerd) Neen, dat staat er goed.

God had mij daar reeds geleerd dat het éézijdig Gods Werk was als iemand 'bekeerd' werd. Ik hoorde daar bij de Gekrookte Riet (1990), dat je geloven moest.

En ik had geleerd dat ik niet geloven kon. Men zei dat je God om bekering moest vragen, en ik had nooit gevraagd. Ze spraken over Ware bekommernis, maar ik voelde dat ze het over consciëntieovertuiging hadden. En dat was wat anders.

Ik kon het toen niet verwoorden en benoemen, maar gevoelsmatig wist ik dat ze logen. Omdat ik het anders mee had gemaakt (1989)

Inderdaad was ik daar nog zeer onkundig en wist de weg niet.

Maar dat wist ik wel dat het van Gods kant moest komen ipv mensenkant.

Ik ga stoppen, want ik moet de zaak sluiten. U doet er maar mee wat u wilt.
Nogmaals ik schrijf het niet uit verdediging, maar om iets recht te zetten.
Ik hoop dat u begrijpt zoals ik het bedoel. Woorden kunnen niet weergeven wat je geestelijk ervaart. Dit bovengenoemde moest ik kwijt omdat u een totaal ander verhaal maakte. Dit heeft er dus plaatsgevonden.
1 Ding had u gelijk: dat we altijd te veel rusten...

Ik hoop uw mails te gaan lezen, en hoop antwoord te geven.

Met vriendelijke groet,
Mw. E. Van B.

Van: Mw. E. Van B.
Verzonden: zaterdag 6 juni 2009 13:12
Aan: 'D Kleen'
Onderwerp: URGENT!!!!!!!!!!

Geachte mijnheer Kleen,
Ik verzoek u dringend om mijn correspondentie met u van internet af te halen!!!!
Ik heb u daar **geen toestemming** voor gegeven.
Ik heb eerst tijd nodig om na te denken.

Zonder mijn schriftelijke toestemming, verbied ik u om mijn schrijven te gebruiken.
Daarbij komt nog dat u de naamletters fout hebt getypt.
Ik ben A.B. v. E- v. B of N.N
Maar op dit moment wil ik absoluut niet op internet.

U hoort nog nader van mij, of ik het überhaupt wil.
Ik vertrouw erop dat u niet tegen mijn wens ingaat.

Met vriendelijke groet,
Mw. E. Van B.

Van: D Kleen [mailto:dkleenp@kliksafe.nl]
Verzonden: zaterdag 6 juni 2009 14:45
Aan: Mw. E. Van B.
Onderwerp: RE: URGENT!!!!!!!!!!

Dag mevrouw,

Ik heb het inmiddels verwijderd. Het spijt me als ik u tot last ben geweest.
Ik had uw naam, plaatsnamen en dominees onzichtbaar gemaakt, om u niet tot last te zijn. Ten laatste, bedenk dat de vragen waar u mee loopt, ook vele anderen meelopen. Het kan daarom leerzaam zijn, zulke mailwisselingen te plaatsen.
Het spijt me wanneer ik iets te voorbarig op dit punt ben geweest, maar dat heeft misschien ook wel iets met m'n vrijmoedige karakter te maken.
Wanneer u op dit besluit en/of wilt terugkomen, hoor ik het graag nog van u.
Ik hoop dat u iets aan wat ik u schreef mag hebben.

Hartelijke groet,
D.J. Kleen

Van: Mw. E. Van B.
Verzonden: zaterdag 6 juni 2009 15:43
Aan: 'D Kleen'
Onderwerp: FW: URGENT!!!!!!!!!!

Mijnheer Kleen,
Ik heb er even over nagedacht.
Ik was vanmiddag **verbijsterd** toen ik ontdekte dat u mijn correspondentie met u gebruikt had zónder dat ik hiervan wist!!!!
Wat voor mij iets zéér teers is heeft u **óngevraagd publiekelijk geplaatst op internet**. Dit is niet fair! Mijn hart heeft u ongevraagd, zonder dat ik dat vermoedde, op internet gezet.

Ik heb een uur mijn gedachten erover laten gaan.
En ik wil u mededelen dat ik u alsnog toestemming geef.
Enkel en alleen om bepaalde Zaken en Gods Waargeroepen knechten te verdedigen op uw website. Het is goed, als ik op deze manier gedwongen word om mijn mond open te doen, dan *zal* ik dat doen. Dan moet er maar van komen, wat er van komen gaat. Ik heb mij altijd verborgen opgesteld, maar als ik op deze manier gedwongen wordt dan zal ik mijzelf blootgeven op internet. Dit heb ik nóóit gewild en dit heb ik nooit gezocht.

Maar ik eis van u dat u alles correct overneemt zonder veranderingen.
En dat ik ten alle tijden gemachtigd ben om alles te laten wissen als ik voel dat het des Heeren zaak niet tot nut is. Ook wil ik voluit met mijn eigen initialen Mw. A.B.v.E – v. B. te E. **Want als u dit op deze wijze wilt spelen, wil ik mijzelf ook niet verbergen achter anonimiteit.** Daarbij eis ik ook dat al mijn mails incl. deze mail geplaatst wordt. De namen van de predikanten waarover ik schreef wil ik voluit. (Ds. G.H. Kersten en Ds. J. Roos)
Want u belicht ook de ambtsdragers/ predikanten met volledige naam, dan eis ik dit ook. Ik hoop daardoor het respect wat ze verdienen te verhogen.
Ik ben niet Theologisch onderlegd als u, maar ik hoop in alle eenvoudigheid mijn reacties op u te geven. Taalkundig zal er veel aan mankeren, dat zal mij laag aan de grond houden. Want ik weet dat ik vaak woordblind ben.

Mijnheer Kleen, dit bedoelde ik nu in mijn vorige mails.
U bent te vlug met reageren en spreken. Ik begrijp dat u uw standpunt probeer te verdedigen. Maar dat strekt niet altijd tot eer van God en Zijn Waargeroepen knechten en Volk. Ik verzoek u ook of u a.u.b. alle open brieven en reacties aan en van anderen op uw website wilt nazien. Waarom namen van Gods Volk openlijk op internet zetten zodat ze **gesmaad** worden?
Als u bepaalde zaken bespreekbaar wilt maken doe dit dan (wat ik u reeds eerder schreef) van man op man. En meent u dat u vrij bent om het op internet te zetten tot lering van anderen, doe dit dan onder N.N. Want op úw wijze sticht het niet.
Nu brengt het alleen maar verwarring, tweedracht, spot, onrust, smaad, vertwijfeling, en... kerkverlating.
De satan lacht.

Mw. E. van B.

Van: D Kleen [mailto:dkleenp@kliksafe.nl]
Verzonden: zaterdag 6 juni 2009 19:33
Aan: Mw. E. Van B.
Onderwerp: RE: URGENT!!!!!!!!!!

Geachte mevrouw E. Van B,

Waar u nu iets langer voor nodig had tot besluit, deed ik iets korter over. Het resultaat en de uitkomst is hetzelfde. Juist vanwege dat sommigen denken dat ik deze mailwisselingen (met name over de leer) zelf verzin, plaats ik meestal de volledige namen. Nu het juist wat meer ging over tere innerlijke zaken, ging het mij temeer om de inhoud dan om de personen. Ik heb daarom uw naam onzichtbaar willen maken.

U schrijft me dat u nu wel heeft besloten dat ik het plaats, met het volgende verzoek erbij : *“maar ik eis van u dat u alles correct overneemt zonder veranderingen. En dat ik ten alle tijden gemachtigd ben om alles te laten wissen als ik voel dat het des Heeren zaak niet tot nut is.”*

Hier kan ik helaas niet op ingaan, ik had het inmiddels geplaatst en op uw duidelijk verzoek inmiddels weer verwijderd. Ik vond het een eerlijk verzoek, en ben er daarom op ingegaan. Gelukkig misschien dan maar, dat nog maar weinigen het hebben gelezen. Ik wil het nogmaals plaatsen met evt. correcte initialen, naamsvermeldingen van plaats en predikanten, en deze laatste mail er uiteraard bijgevoegd, maar daarna verwijder ik het niet meer. Misschien wilt u er nog eens een paar nachtjes over slapen? Misschien wilde u ook nog ingaan op de mail die ik u stuurde, in antwoord op uw mail met verschillende vragen over de heilsleer. Of wilt u het misschien zo laten? Wat betreft uw woordblindheid, ik denk dat u middels uw schrijven minder taalfouten maak dan ik.

Verder schreef u zo het volgende : ***“Want als u dit op deze wijze wilt spelen, wil ik mijzelf ook niet verbergen achter anonimiteit.”***

Dit doet mij een beetje overkomen, alsof ik met voorbedachten rade de intentie had u voor schut te willen zetten. Dit is echter geheel nooit mijn bedoeling geweest. Denk er anders misschien nog eens over na? Tenslotte, wilde ik u nog antwoorden op uw laatste antwoord aan mij.

In afwachting op uw antwoord verblijf ik.

Hartelijke groet,

D.J. Kleen

Van: Mw. E. Van B.
Verzonden: zaterdag 6 juni 2009 19:45
Aan: 'D Kleen'
Onderwerp: RE: URGENT!!!!!!!!!!

Ja, geef mij nog even tijd om na te denken.
Ik geef u maandag D.V antwoord.
Vanmiddag moest ik te plotseling en te vlug reageren onder het helpen van mijn klanten door. Ik wil rustig nadenken.
En even alleen zijn.

Mevrouw. E. Van B

Van: Mw. E. Van B.

Verzonden: maandag 8 juni 2009 7:17

Aan: 'D Kleen'

Onderwerp: FW: URGENT!!!!!!!!!!

Mijnheer Kleen,

Ik ben intens dankbaar dat ik een tijd van bezinning in acht heb genomen. Zaterdagmiddag 6 juni 2009, was ik zó perplex en zó verbijsterd dat u ongevraagd mijn mails aan u (zonder dat ik hier van wist) publiekelijk op internet had gezet, dat ik met mijn gemoed uitriep: "Oké, als Dhr. Kleen het dan op zo'n manier wil spelen, laat iedereen dan maar in mijn hart kijken en lezen wat ik in mijn hart heb ervaren en ervaar. Als ik op deze manier gedwongen word om mijn vaak zwijgende mond open te moeten doen, dan *zal* ik spreken. Ik had mijzelf er even voor over, (wat werkelijk niet gering is) om zodoende Gods Werk en Zijn dienstknechten te verdedigen.

Zaterdagavond was ik bijna in de strik gevallen, om u toch mijn toestemming te geven om al mijn persoonlijke mails aan u, openbaar te maken op internet. Nogmaals alleen om voor Gods Werk en Zijn Waargeroepen dienstknechten in de verdediging te gaan. Ik had u medegedeeld dat ik maandag mijn antwoord zou geven, omdat ik wilde weten of ik **God mee óf tegen had** in deze zaak.

Zaterdagavond was ik nog bijna bereid om u uw gang te laten gaan, maar zondagmorgen tijdens de leesdienst bij ons in de Ger Gem in Ned te Ederveen, werd het mij duidelijk. Daar werd gepredikt van de daken wat er in mijn binnenkamer huisde. Mijn vraag of ik er wel goed aan deed om mijn gehele hart open op uw website te hebben staan. Mijnheer Kleen, ik ga u geen uitgebreide uitleg geven wat er in die preek werd behandeld, maar deze was van het begin tot het einde **HET antwoord op mijn vraag aan de Heere** hoe ik u hierop moest antwoorden.

Ik zal de preek opvragen bij mijn kerkenraad en zal deze voor u kopiëren.

Dan kunt u deze zelf lezen, en ik hoop dat u dezelfde toepassing maakt als ik.

Het was een preek van Ds. Pannekoek over Hand. 16: 11-40.

Ik was bijna in de strik gevallen...

De Heere heeft het net op tijd, zeer onverwachts en op een ongedachte wijze, dit verhoed. Ik wilde de zondag gebruiken om het zelf te onderzoeken en in gebed het voor de Heere neer te leggen. Mijn gedachten was niet dat ik mijn antwoord tijdens de kerkdiensten zou ontvangen. Wat zijn Gods Wegen Wonderlijk...

Dan ervaar je dat al je vragen reeds bekend zijn bij de Heere.

Mijn antwoord aan u is: Neen.

Mijn hart hoeft ik niet op de straten van Askelon te leggen.

U mag *déze* mail op uw website zetten. Via deze mail zal ik publiekelijk mijn mening geven over u en uw website.

Vorige week was ik onverwachts uw website www.dewoesteweg.nl tegengekomen.

Uw website wekte mijn verbazing en verwondering. Wat was dit??

Hier werd uitleg gegeven over stukken als: **geopenbaarde Borg, openstaande schuld, bedekte schuld, rechtvaardigmaking etc.**

Stukken waarvan vaak weinig duidelijke uitleg over wordt gegeven, of tegenstrijdige uitleg. Al jaren loop ik met vragen over de uitleg: Rechtvaardigmaking.

Dit is een groot en teer stuk. Nooit durfde ik het recht op de man af te vragen, bang om zelf openbaar te komen wat er in mijn hart leeft, maar ook bang dat ik te veel van het onderwijs van mensen zou verwachten ipv te verwachten van Gods Eigen Onderwijs. Mensen kunnen dwalen, en tot hiertoe wist ik dat de Heere mijzelf altijd op Zijn tijd bepaalde zaken had geleerd. Onkundig en onwetend heb ik mij altijd een weg moeten banen door het kerkelijk leven. Was dat zonder Gods hulp geweest was

ik al dwalend mijn weg gegaan. Kijk ik de weg terug heeft alles mede mogen werken te goede, en heeft de Heere mijzelf gebracht onder de Ware bevindelijke leer. Dogma's kende ik niet, ik wist absoluut niet waar de Ware leer werd gebracht. Ik heb daardoor gezworven door heel kerkelijk Nederland. En overal werd ik door God Zelf weggeslagen. Ik verstond *hun* taal niet, ik voelde geen Ware beleving. Nederland is helaas Remonstrants geworden, openlijk en bedekt. Men spreekt wel over een éézijdig Werk Gods, maar in de praktijk loochenen ze het. De Ware beleving getoetst aan Gods Woord ben ik zelf pas tegengekomen bij de Ger- Gem in Ned., bij de Oud- Ger Gem en bij een enkele Ger Gem synodaal. Laat duidelijk zijn dat Gods Volk waarschijnlijk ook nog kan zitten onder andere kerkelijke richtingen, maar *ik* kon er geen voedsel krijgen. En ik kan dus ook niet begrijpen dat iemand die aan God en zichzelf is ontdekt, rustig onder een Remonstrantse leer kan blijven zitten.

Uw website met bovengenoemde onderwerpen incl. citaten van oudvaders was voor mij vorig week een openbaring. Ik zag zoveel kennis en zoveel uitleg met verwijzingen naar Calvin, Comrie, etc. dat ik benieuwd was *wie* u was en vanuit welke hoek u sprak. Ik voelde al gauw dat u een thuislezer moest zijn, en omdat ik van Gods Wegen daar wat anders over geleerd had, heb ik u gemaild om op een tere wijze te schrijven dat God mij persoonlijk wat anders had laten zien.

Nl.: dat **God nog wel dégelijk werkt in Gods huis** en d.m.v van Zijn waargeroepen dienstknechten. (Zijn Eigen inzettingen)

Zie Jesaja 56 en Jesaja 66.

In veel dingen ben ik geestelijk onkundig, ik weet alleen iets zeker als ik daar Onderwijs van Boven over gehad heb. Wat ik dus zeker weet is dat God ábsoluut nog Werkt door middel van Zijn instellingen. Dus in tegenstelling van wat ik proefde uit uw website. Ik mailde u spontaan, 'k had nl. toen nog weinig rondgekeken op uw website. Daar ben ik achteraf nog blij mee, want ik heb mij daardoor onbevangen vrij kunnen maken zonder scherpste. Vlak daarna zag ik hoe u predikanten en studenten aanviel en zwartmaakte. Niet anoniem maar mét namen. (Ds. F. Mallan, Ds.J.Roos, Ds. Gerritsen, stud. Krijgsman, Dhr.Scholten, Ds.J. Veenendaal etc.)

Ik stoorde mij vanaf het begin erg aan uw **opgeblazen woorden**, ik proefde nergens OOTMOED, ik proefde alleen een verheffen boven iedereen. En dat is geen Godsvrucht Mijnheer Kleen! U schrijft letterlijk op uw website dat u door God Zelf geroepen bent om via deze website te evangeliseren/prediken tegen de in uw oog dwalende rechts bevindelijk Nederland. In mijn vorige mails heb ik u reeds aangegeven dat ik het totaal niet met u eens ben. Toch bracht u mij in verwarring, omdat u zaken bespreekt die heel **rechtzinning klinken**. Inderdaad is er veel gemoedelijkheid zónder Ware grond in kerkelijk Nederland, velen denken dat als je bekommerd bent dat je dan ook direct een Ware bekommerde bent. Wat zéér onterecht is, want bij een bekommerde kan het enkel consciëntieovertuiging zijn. Velen zijn al gerust *vóór* dat ze gerust mógen zijn. De uitdrukking die je helaas wel eens hoort, dat sommige met schrik in de Hemel zullen ontwaken, is inderdaad een ón-Bijbelse uitdrukking. Dit is **ónmogelijk!**

Wél zal het zijn dat ze net zo verwonderd zullen zijn als Bunjan dat ze er tóch zijn. (zie citaat over zijn Hemelklokken)

Beide uitdrukkingen zijn echter totaal verschillend. Men zal hier in het leven persoonlijk kennis moeten krijgen aan een Geopende Weg bij God vandaan. Aan mensenzijde zal er dan een totale VERLOREN ZIJN ingeleefd moeten worden, hier moet God Zelf een geopende Weg openbaren. Kent men dit punt niet, mogen anderen nooit van hen zeggen dat het vast Ware bekommerden zijn.

Ik ben het op diverse punten NIET met u eens.

Ten eerste onderschat U de toeleidende weg, óverschatting is verkeerd maar ónderschatting ook! Want zonder zal het niet gaan. Ten tweede verwacht u een geopenbaarde Christus met een totaal opgeloste zaak. Dus een totale kennis aan Christus en God de Vader. Mijnheer Kleen, ik ben niet bij machten om u daar met de juiste woorden onderwijs in te geven. Maar 1 ding weet ik en dan spreek ik met schroom wat ik zelf heb ervaren, dat de pijl bij een Geopende Weg verder ligt. Christus is daar nog zo verborgen, al mag men persoonlijk weten dat er van Gods Zijde (van Eeuwigheidswegen) een weg is uitgedacht.

U geeft aan dat mijn leraars dwalen, dat ze onware bekommerden de handen zouden opleggen vóór een bewuste Rechtvaardigmaking én dat ze mensen die de Weg van Ontkoming hadden leren kennen de vrijheid ontnamen. Mijnheer Kleen, wat ik bemerk uit uw woorden is dat u zelf dwaalt in bepaalde stukken. Het stuk Rechtvaardigmaking wordt door onkunde vaak totaal verkeerd weergegeven. Ds.G.H. Kersten beschrijft het zo duidelijk in zondag 23 over de Rechtvaardigmaking, dat veel kinderen Gods zich houden als gerechtvaardigd, omdat zij door het geloof op Christus mochten zien, maar dat dit nog geen Rechtvaardigmaking is. Laten we toch voorzichtig zijn in onze woorden. En niet spreken over zaken die we niet hebben ervaren.

Ik eis dat u déze mail op uw website plaatst.

Omdat u publiekelijk mijn leraars tot dwaalleraars hebt bestempeld en ongevraagd mijn vorige mails, waar ik mijn hart bloot legde, openlijk op internet hebt gezet,. Incl. mijn volledige naam en mailadres. Moeten Gods knechten en Gods Volk met volledige naam op uw website staan tot belaching van Gods vijanden dan plaats mijn naam er ook maar bij. Dan kom ik maar openbaar. Laat dan de vijandschap ook maar over mij heenkomen. Ik heb Gods Ware knechten en Zijn Volk hartelijk lief, en niet uit mensenverering zoals u schamper opmerkt op uw website. Maar ik versta hun taal en ... uw taal versta ik niet. U vindt mij te arm en ik vind u te rijk. U bespreekt hoge zaken, maar ik proef geen beleving en geen Godsvrucht. Ik zeg u, dat uw website zoals deze op dit moment is **NIET de goedkeuring des Heeren heeft**.

U meent dat u geroepen bent door God Zelf om zó uw woord te verkondigen, onder de noemer van rechtzinnig en met foto's, preken en citaten van oudvaders, en predikanten zoals Ds. Gebraad, Ds. Fraanje, Ds.E.du Marchie van Voorthuizen, Ds.v.d Poel, Comrie etc. Geloof mij mijnheer Kleen, zo werkt God **niet**! God werkt nog steeds door Zijn Eigen ingestelde middelen: prediking door Zijn Eigen geroepen dienstknechten en door overjarigkoren in Zijn huis.

Nu, een punt wat ik bijna niet durf te schrijven, en ik schrijf het niet om u te kwetsen, maar alleen dat ik hoop dat dit u diep in uw hart mag raken zodat u in schuldbesef op de knieën voor de Heere mag komen.

U schreef mij dat het inderdaad wel geroepen *knechten* Gods konden zijn, maar geen kinderen. Dus dat deze konden stichten maar alleen steigerhout waren.

Mijnheer Kleen, bent u nooit bang geweest dat **u** steigerhout bent?

Ook schreef u mij dat Biliam en Judas óók leerden, en deze zin trof mij, want een paar uur daarvoor had ik dezelfde gedachten maar dat betrof niet mijn leraars maar dat betrof u. Ik ben blij dat ik deze dagen verschillende stukken heb gelezen op uw website, uw website en uw reacties hebben mij een onvergetelijke zondag bezorgd, maar zou dat door *u* komen? Neen, veel is mij deze dagen duidelijk geworden, bepaalde vragen zijn Wonderlijk voor mij opgelost, maar ... ik heb meelij met u. Want ik ervaar niet dat u in de gunst des Heeren werkt.

En dat is wat mijnheer Kleen, slaat de schrik u niet om het hart?

U leeft nog, nog is het genadetijd, vraag toch om ontdekking mijnheer Kleen. Ontdekking aan onze dwalingen en vuil vijandig hart.

Ik wens dat u eens mag uitroepen: “Heere ik heb een eigen gekozen weg bewandeld. Vergeef mij, dat door *mij* Uw volk en dienstknechten zo belasterd zijn.”
In mijn mails heb ik u steeds gewezen dat ik **geen ootmoed** proef, maar u gaat daar steeds overheen. Dat betuigt van **geen zelfkennis...**

Uw website is een gevaar voor mensen die worstelen met zienvragen.
Het brengt alleen: **verwarring, tweedracht, kerkscheuring, twist, spot en kerkverlating te weeg én het STICHT NIET.**

Weet u wat de Catechismus en het Avondmaalsformulier daarvan zegt?

Ik ben zéér benieuwd of u zoveel lef heeft om ook deze mail (onverkort) op uw website te zetten.

Met vriendelijke groet,

Mw. A.B. Van Ekeris- van Baak
Ede

Van: D Kleen [mailto:dkleenp@kliksafe.nl]

Verzonden: maandag 8 juni 2009 10:55

Aan: Mw. E. Van B.

Onderwerp: RE: URGENT!!!!!!!!!!

Geachte mevrouw Ekereris- Van Baak,

Uit uw woorden blijkt duidelijk dat u (nog) zwanger bent van de wet, en dat u uw dominees en/of hun uitspraken verheft boven de uitleg van de zuivere leer van Christus en Zijn apostelen. Hiermee bedrijft u, wellicht vanuit uw blindheid en onkunde, een ontzaggelijk afgoderij. Mocht God uw blinde zielsogen eens openen. U zit werkelijk verstrikt in een vervloekte Farizeïsche uitleg van leer. Daarnaast heb ik uw leraren nooit zwartgemaakt, ik heb ze slechts weerlegd in de leer. Maar ik kan begrijpen, dat als u van uw dominee of uw kerkverbandje uw afgod hebt gemaakt, dat dit zeer doet. U zou eens wat meer moeten doen gelijk destijds de Bereërs deden aangaande de prediking van Paulus. Over hun leven en hun staat blijf ik af, daar heb ik NIET over te oordelen. Maar hetgeen ze in het openbaar leren en verkondigen mag ik WEL oordelen, of het overeenkomstig de Schrift is. Ik heb u wel vele keren benadrukt, ook op m'n website, dat een ziel genade kan hebben, en daarmee een zuivere zielsbevinding, maar ondanks dat nog wel gruwelijk kan dwalen in de uitleg van de heilsleer. Daarom zijn vele van Gods knechten en kinderen, lang niet allen zuivere theologen. Velen praten en leren daarom maar wat na, in de lijn der vaders, en vergeten wat de nije leer der Reformatoren was. Ds. Mallan haalde destijds in zijn stukken in de Wachter Sions, weleens veel ds. Holtsius en dr. Comrie aan. Dit gaf vrij duidelijk aan in welke lijn hij verder wenste te leren. Ook ds. Mallan is ver afgeweken van de zuivere lijn der Reformatoren, want ook hij heeft in de lijn van Comrie de wedergeboorte in zijn leer gescheiden van het stuk van de rechtvaardigmaking. Dat met zulk een uitleg van leer, Gods heilig recht omzeild, onteert, en geschonden wordt, dat zien uw dierbare leraren niet, en u met hen nog minder. Of ze willen het niet zien, en/of toegeven, want als ze dit eens Bijbels mochten gaan toevallen en gaan mochten preken, dan zouden de mensen de kerken uitvluchten, en daarmee hun/uw kerkverband in elkander storten. En toch zou ik

niet anders wensen, dat dát nog eens mocht gaan gebeuren. Want dan zouden die vele zgn. bekommerden, die nu alrede de troost en in de rust gepreikt worden, schreeuwende onder het Woord zitten, roepende van binnen : 'Ik ben nog onbekeerd, nog onverzoend, en lig daarmee nog onder de vloek en doem van Gods heilige Wet.' Geachte mevrouw Ekeris- Van Baak, hierin zou de Heilige Geest meer in meekomen, dan middels al die halve waarheden die ze nu te horen krijgen. Lees de bijlage van Ursinus eens, met de uitleg die hij schreef over de H.C. Zondag 7.

Wat betreft de zgn. ware en onware bekommerden. Wanneer in uw kerkverband, de Wet wat minder vermengt zou worden met het Evangelie, en de Wet in zijn verdoemende kracht wat scherper gepreikt zou worden, dan zouden er wellicht veel meer zielen doorbreken tot de vrijheid die daar is in het bloed van Jezus Christus. Dan zouden er meer gaan sterven aan de vloek der Wet, of ze zouden vanwege de scherpste van leer de kerk uitvluchten. Bedenk dat er maar twee soorten mensen zijn, gerechtvaardigd en niet-gerechtvaardigd. Er bestaat geen derde weg, zoals de zgn. bekommerden waar u op doelt. Dat er een weg is tot de Weg, dat heb ik u gemaild en uitgelegd middels de pdf-bijlage over de toeleidende weg tot Christus. Deze weg veracht ik NIET, zoals u suggereert, maar ik zeg het u wel met alle ernst dat, wanneer een mens op die toeleidende weg komt te sterven, zonder ooit in die Vrijstad aangekomen te zijn, hij voor eeuwig verloren is....!!! Weet u wie ook op die vluchtweg naar die Vrijstad liepen? Judas, Koning Saul, Demas, Orpa, Biliam, Achitofel, ook zij stonden aan die weg waarlangs de Bruidegom zou komen, te samen met de wijze maagden, maar ze konden niet ingaan. Nooit zijn ze in die Vrijstad aangekomen, mevrouw Ekeris- Van Baak. Weet u wie ware bekommerden waren, een gerechtvaardigde David door het geloof die bekommerd was om God vanwege zijn zonden in Psalm 51, een wenende Petrus die het Liefste wat hij op aarde en in de Hemel had verloochend had, een wenende Maria Magdalena aan het graf van Jezus, die wenende hoer uit Lukas 7 aan Zijn voeten. Kijk, dat waren allen gerechtvaardigde zielen en oprechte bekommerden, zielen die gestorven waren aan de vloek der Wet tot een volkomen betaling, zielen die het zielsbevindelijk geleerd hebben dat Christus het einder der Wet is, zielen die wisten WIE ze misten. Dat was een volk met een heimwee naar Hem en naar de hemel. Waarom? Omdat ze die hemel, vanwege Zijn ingestorte Middelaarsliefde, weleens in hun arme verdorven harten geproefd en gesmaakt hebben, in en door een weg van recht en gerechtigheid.

Toen u zo snel van mening veranderde om het toch maar te plaatsen, met uw genoemde motieven, werd ik al een beetje huiverig.

Vanwege dat u uw innerlijke een weinig had blootgegeven, wilde ik u juist beschermen door uw naam wat minder herkenbaar te maken. Enkele uren later ging u dus weer overstag, met het verzoek alles zo duidelijk mogelijk te vermelden. Uw initialen en woonplaats ter herkenning, met uw dominees erbij etc....

Toen dacht ik werkelijk, waar is deze vrouw mee bezig? Waar is ze mee vervuld? Ze zoekt meer eer van zichzelf en haar dominees, dan de eer van God die de vertroosting schonk.

Mogelijk in de hoop op een bezoekje van een ouderling, of een dierbaar schouderklopje van uw dominee J. Roos. Zo van : "Goed gedaan hoor, mevrouw!" Mochten deze leraren eens van u weggenomen worden op Hij alleen over zou blijven, gelijk Filippus werd weggenomen bij die zwarte Moorman uit Candacé.

Tenslotte, wil ik u zeggen dat ik gerust de LEF en de vrijmoedigheid heb om dit allemaal te plaatsen. Maar wél alles, en NIET de helft van onze correspondentie. Inclusief deze laatste mails. Ik ben niet boos, maar wel een weinig verbaasd. Neem het onderwijs wat ik u schreef, nog eens ter harte. Vraag of God u wil bekeren, en uw blinde zielsogen een wil openen, voor het eerst of bij vernieuwing, want u schijnt mij toe als een zoekster en een liefhebster van uzelf, en van uw dominees en uw

kerkverbandje. Waarbij God op de tweede of de derde plaats komt. Een zgn. schuchtere vrouw, die maar met weinig mensen over het innerlijke durfde te spreken, **een vrouw die in het beginsel schreef dat ze het maar kort wilde houden**, en nu inmiddels toch wel zo'n 20 pagina's schreef aan iemand die ze niet kende, en kennelijk nog minder vertrouwde. Hier moest u eens over nadenken...

Ik hoop te Zijner tijd nog wel van u te horen, of u ALLES wenst te plaats of er maar liever vanaf wenst te zien. In de mailwisselingen heb ik mijn hart even blootgelegd als dat u heeft gedaan.

Met een vriendelijke groet,

D.J. Kleen

Van: Mw. E. Van B.

Verzonden: maandag 8 juni 2009 12:38

Aan: 'D Kleen'

Onderwerp: slot

Mijnheer Kleen **u kent mijn antwoord.**

Betreft uw laatste mail: wat u over mij denkt laat mij koud. Ik weet dat ik u op een eerlijke wijze gemaild heb, zónder bijbedoeling. En als je hart open gaat, denk je er niet meer aan om het kort te houden. Ook heb ik geen schouderklopjes nodig, niet van Ds. J. Roos noch van mijn kerkenraad. Want ik zal zelf alleen door de Doodsjordaan moeten. Mijzelf verdedigen doe en kan ik niet, ik hoop dat een Ander dat zal doen. Dat u geen beleving kent komt ook uit uw laatste mail openbaar, anders wist u dat ik nu geen ja zou zeggen na wat ik gistermorgen ervaren heb. U hebt duidelijk geen idee wat het betekent om God tegen te krijgen.

Mijn intentie om de laatste mail wél op internet te laten plaatsen is om iedereen te waarschuwen wie u in werkelijkheid bent en dat uw leer niet klopt.

(Dat was ook mijn intentie zaterdag) Ik bemerk dat u dit niet durft, daaraan kan je zien wat uw doel was en is. U bent bang dat mijn mail anderen aan het nadenken kan zetten. Predikanten durft u wel publiekelijk te vermanen maar niemand mag lezen hoe ik u vermaan. Daarom zal ik al onze mails bij mijn kerkenraad te Ederveen neerleggen. Zodat zij kunnen zien, dat ik door onkunde bijna in uw val was gevallen. Dit is niet om mij te verheffen zoals u denkt, maar **vol schaamte**. Laten ze maar meelezen wat van onkunde er in mijn hart huist.

Daarbij vind ik het ook mijn goed recht n.a.v. uw praktijken op internet, om ze deze mails te laten lezen. Dat mijn naam voluit moet geschreven worden, doe ik alleen om God de Eer te geven, bij anoniem heb ik het gevoel dat ik Hem verloochen.

U hoeft mij niet meer persoonlijk te benaderen, behalve als u tot inkeer komt, dan bent u van harte welkom.

Ik eis nogmaals dat de mail van vanochtend vandaag nog op uw website komt.

Deze mail mag u ook plaatsen als u dat lust. Zet gerust op uw website hoe u over mij denkt. Weet alleen, dat God alles ziet...

Met vriendelijke groet,
Mw.A.B.van Ekeris- van Baak
Ede

Jesaja 59

Ziet, de hand des HEEREN is niet verkort, dat zij niet zou kunnen verlossen; en Zijn oor is niet zwaar geworden, dat het niet zou kunnen horen. Maar uw ongerechtigheden maken een scheiding tussen ulieden en tussen uw God, en uw zonden verbergen het aangezicht van ulieden, dat Hij niet hoort. Want uw handen zijn met bloed bevestigd; en uw vingers met ongerechtigheid; uw lippen spreken valsheid, uw tong dicht onrecht. **Er is niemand, die voor de gerechtigheid roept, en niemand, die voor de waarheid in het gericht zich begeeft; zij vertrouwen op ijdelheid, en spreken leugen; met moeite zijn zij zwanger, en zij baren ongerechtigheid. Zij broeden basiliskus-eieren uit, en zij weven spinnewebben; die van hun eieren eet, moet sterven, en als het in stukken gedrukt wordt, er berst een adder uit. Hun webben deugen niet tot klederen, en zij zullen zichzelf niet kunnen dekken met hun werken; hun werken zijn werken der ongerechtigheid, en een maaksel des wrevels is in hun handen. Hun voeten lopen tot het kwade, en zij haasten om onschuldig bloed te vergieten; hun gedachten zijn gedachten der ongerechtigheid, verstoring en verbreking is op hun banen. Den weg des vredes kennen zij niet; en er is geen recht in hun gangen; hun paden maken zij verkeerd voor zich zelve, al wie daarop gaat, die kent den vrede niet.** Daarom is het recht verre van ons, en de gerechtigheid achterhaalt ons niet; wij wachten op het licht, maar ziet, er is duisternis, op een groten glans, maar wij wandelen in donkerheden. Wij tasten naar den wand, gelijk de blinden, en, gelijk die geen ogen hebben, tasten wij; wij stoten ons op den middag, als in de schemering, wij zijn in woeste plaatsen gelijk de doden. Wij brommen allen gelijk als de beren, en wij kirren doorgaans gelijk de duiven; wij wachten naar recht, maar er is geen, naar heil, maar het is verre van ons. Want onze overtredingen zijn vele voor U, en onze zonden getuigen tegen ons; want onze overtredingen zijn bij ons, en onze ongerechtigheden kennen wij; Het overtreden en het liegen tegen den HEERE, en het achterwaarts wijken van onzen God; het spreken van onderdrukking en afval, het ontvangen en het dichten van valse woorden uit het hart. Daarom is het recht achterwaarts geweken, en de gerechtigheid staat van verre; want de waarheid struikelt op de straat, en wat recht is, kan er niet ingaan. Ja, de waarheid ontbreekt er, en wie van het boze wijkt, stelt zich tot een roof; en de HEERE zag het, en het was kwaad in Zijn ogen, dat er geen recht was. Dewijl Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was; daarom bracht Hem Zijn arm heil aan, en Zijn gerechtigheid ondersteunde Hem. Want Hij trok gerechtigheid aan als een pantser, en den helm des heils zette Hij op Zijn hoofd, en de klederen der wraak trok Hij aan tot kleding, en Hij deed den ijver aan als een mantel. Even naar de werken, even daarnaar zal Hij vergelden, grimmigheid aan Zijn wederpartijders, vergelding aan Zijn vijanden; den eilanden zal Hij het loon vergelden. Dan zullen zij den Naam des HEEREN vrezen van den nedergang, en Zijn heerlijkheid van den opgang der zon; als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des HEEREN de banier tegen hen oprichten. En er zal een Verlosser tot Sion komen, namelijk voor hen, die zich bekeren van de overtreding in Jakob, spreekt de HEERE. Mij aangaande, dit is Mijn Verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest, Die op u is, en Mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, die zullen van uw mond niet wijken, noch van den mond van uw zaad, noch van den mond van het zaad uws zaads, zegt de HEERE, van nu aan tot in eeuwigheid toe.